

detský čin roka

PRÍBEHY DETÍ, KTORÉ POMÁHAJÚ

22. ročník projektu prebieha pod záštitou prezidentky Slovenskej republiky pani Zuzany Čaputovej a pod záštitou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky.

Zapojte sa
do detskej
poroty.

Podporiť dobrý
skutok rovesníkov
je tiež veľký čin!

www.detskycin.sk

Strategický partner

Nadácia

Hlavný partner

AUTOCONT

Partneri

Mediálny partner

RÁDIO EXPRES

Alej Tech®

LjZ

Liga za
duševné
zdravie

Ludia
lupom
SK

ONAV
www.navy.sk

PONT

Slovenská
POŠTA

stonožka

DETSKÝ ČIN ROKA 2022

Po náročnom období spojenom s pandemiou COVID-19 do našej každodennosti vstúpila vojna na Ukrajine a jej dôsledky vo všetkých smeroch. Tato kríza zasiahla celú spoločnosť, ako dospelých, tak i deti. Projekt Detský čin roka opätovne odzrkadľuje to, čo žijeme. Veľa príbehov bolo prepojených práve s pomocou rodinám z Ukrajiny.

Bolo veľmi náročne vyberať príbehy do nominácii, najmä v kategórii Záchrana ľudského života sa nazbieralo veľa príbehov a takmer všetky hodné nominácie. Dostali sme tiež množstvo listov s témou pomoci Ukrajine a ostrihania vlasov pre prospech ľudí s onkologickým ochorením. Rôznorodé zbery, burzy hračiek, benefičné koncerty a vystúpenia, predaj ručne vyrobených výrobkov a finančné zbierky pre ľudí a zvieratá v núdzi tiež vyjadrovali vôľu detí pomáhať tam, kde to považovali za potrebné. Výberová komisia mala veľmi náročnú úlohu vybrať iba päť skutkov v každej kategórii.

ĎAKUJEME ZA VŠETKY PRÍBEHY O DETSKÝCH SKUTKOCH.
KAŽDÝ Z NICH, VEĽKÝ ČI MALÝ, AJ KEĎ NEBOL ZARADENÝ DO NOMINÁCIE,
UŽ UROBIL NÁŠ SVET KRAJŠÍ A LEPŠÍ A TO JE TO NAJCENNEJŠIE.

Prečítajte si s deťmi príbehy o dobrých skutkoch a rozprávajte sa spoločne o hodnotách, ktoré prinášajú. Zapojte sa s deťmi do detskej poroty. Veríme, že aj tento rok sa príbehy v tejto brožúre stanú inšpiráciou pre vás i pre deti a spoločne načerpáte pozitívnu energiu a motiváciu.

AKO PREBIEHA HLASOVANIE - DETSKÁ POROTA

Súčasťou detskej poroty sa môžu stať žiaci základných škôl, špeciálnych základných škôl a primy až kvarty osemročných gymnázií tým, že sa zapoja do hlasovania..

Detská porota rozhodne o tom, ktorých osem skutkov získa ocenenie Detský čin roka 2022. Deti, ktorých dobré skutky získajú najväčšiu podporu detskej poroty, budú ocenené na slávnostnom vyhodnotení projektu v decembri 2022.

Každý žiak môže dať svoje ocenenie jednému zo skutkov v každej z ôsmich kategórií

1. ZÁCHRANA ŽIVOTA	5. POMOC PRÍRODE
2. POMOC V RODINE	6. DOBRÝ NÁPAD
3. POMOC ROVESNÍKOM	7. CENA SAŠKY FISCHEROVEJ - MALÝ VEĽKÝ ČIN
4. POMOC ĽUĐOM	8. DOBRÝ ČIN NA NETE

Svoje hlasovanie zaznamenajte na hlasovací lístok, ktorého vzor nájdete v tomto materiáli.

Prosíme pedagógov a žiakov, aby zasielali hlasovacie lístky najneskôr

do 30. novembra 2022 na adresu:

OZ Detský čin roka **Nová poštová adresa!!!** Námestie SNP 17, 811 06 Bratislava

Hlasovať môžete aj na www.detskycin.sk

Online anketa pre verejnosť v spolupráci s darcovským portálom ĽudiaĽuďom.sk
Anketu pre verejnosť organizujeme predovšetkým pre dospelých, ktorí touto formou môžu prispieť na projekt, podporiť dobro a hlavne sa inšpirovať dobrými skutkami detí. Jeden skutok za všetky kategórie, ktorý získa najväčšiu podporu verejnosti, dostane ocenenie **Cena ĽudiaĽuďom.sk**.

S pravidlami ankety sa môžete oboznámiť prostredníctvom stránky
DetskyCin.LudiaLudom.sk

*Saša Broadhurst-Petrovická, koordinátorka projektu a štatutárka OZ Detský čin roka
Magdaléna Fábryová, koordinátorka projektu*

MIMORIADNA CENA PRE PROJEKT ŠTVORLÍSTOK POMOCI

ZŠ Trakovice

Ďakujeme všetkým 172 školám a viac ako 27 000 deťom, ktoré podporili DOBRO v projekte Dľaň dokorán.

Viac informácií o projekte na www.detskycin.sk

Štvorlístok pomoci psíkom z útulku, starčekom z domova seniorov, deťom z detského domova a celoslovenská výzva reťaze dobrých skutkov Dľaň dokorán

Pravidelne, mnoho rokov dozadu, si so svojimi žiakmi v rámci literatúry čítam príbehy z knihy Všetky deti sú dobré. Verte mi, žiadna ukážka v učebnici ich nebaví tak ako skutočné príbehy o záchrane života, pomoci a dobrých skutkoch. Vždy mám pocit, že mám pred sebou tie isté deti, rovnako uchvátené a vťahnuté špičkami prstov do dobrých skutkov. Tento rok je iný. Všetci cítime, že táto základná ľudská hodnota je na pokraji vyhynutia. Prežíva niekde ukrytá v kúte a čaká... A my sme to chceli zmeniť. Skúsiť si s deťmi pocit nezištnosti, ochoty a dobrosrdečnosti. V máji sme sa veľa rozprávali o tom, ako na to. Naše nápady sa rodili postupne a spontánne. Nakoniec sa nám podaril nádherný štvorlístok dobra. Rozhodli sme sa pomôcť tým, ktorých nikto nechce. Psíkom z útulku, deduškom a babičkám z domova seniorov a kamarátom z detského domova. Na MDD deti 5. A, 7. A a 7. B triedy zorganizovali v škole benefičný predaj vlastných handmade výrobkov pod názvom POUJ LÁBKU. Predávali domácu limonádu, vlastnoručne napečené sladké i slané dobroty, náramky, prívesky, kresby „mačku vo vreci“... Každý, kto prispel, a verte, bola to úplne celá škola, dostal vyrobenú nálepku so psou labkou. Za jedno dopoludnie sa im podarilo vyzbierať neuveriteľných bežmála 500 eur! Náš výťažok sme boli osobne odniesť do psieho útulku v Trnave, nazývaného aj Bezbúdovci. O druhý lístok pomoci sa zaslúžili deti 1. A, 2. A, 3. A, 4. A a 6. A triedy. Vyrobili vyše 100 nádherných a dojemných pozdravov a výrobkov pre Domov seniorov v Trnave. Tu nešlo o peniaze. Chceli sme osamoteným starčekom vyčarovať úsmev na tvári. Podarilo sa. Naše dielka ich dojali a obšťastnili zároveň. Zdobia im izbičky a vitajú ich každé nové ráno. Tretí lístok putoval do Detského domova v Pečeňadoch. Žiaci 8. A a 8. B triedy pripravili rovesníkom tzv. koláčiky šťastia. Štyridsať kusov mafinov s motivačným a úsmevným textom, skrytým vo vnútri, ktorý sami napísali. Chceli im tak

sprijemniť deň, potešiť ich, dať im pocítiť, že tu niekde sú podobné decká, kamaráti, spolubojovníci s problémami malými i veľkými. Náš štvorlístok dobrých skutkov – dobrých nápadov – sme uzavreli výnimočným projektom. Celoslovenskou výzvou pre ZŠ Dľaň dokorán. Chceli sme totiž viac. Viac DOBRA, lebo DOBRA nikdy nemôže byť dost. Chceli sme, aby bolo náklzivé. Prekročili sme hranice našej školy. Odoslali sme preto maily na všetky ZŠ na Slovensku, kde sme vyzývali učiteľov a žiakov, aby s nami išli hľadať ľudské dobro. Cieľom bolo vytvoriť čo najdlhšiu reťaz detských dobrých skutkov. Deti si mali na farebný papier obkresliť otvorenú dľaň, vystrihnúť a dovnútra napísať aspoň jeden svoj pravdivý dobrý skutok. Ruky všetkých zúčastnených spojiť, dĺžku odmerať a spätne nám mailom odoslať info aj s počtom žiakov a fotkou rúk. My sme boli prví, akoby vzoroví. Zapojila sa takmer celá škola, 255 z 280 detí, a dosiahli sme dĺžku 30,8 metra. S našením sme čakali, čo sa stane, kto sa pridá, kto našu reťaz predĺži. S radosťou a dojatím musím konštatovať, že sa nám to podarilo. Našli sme dobro v detských srdciach. Do projektu sa zapojilo 172 škôl, vyše 27 000 žiakov a naša spoločná farebná reťaz dosiahla dĺžku viac ako 4 500 metrov! Všetky tie úžasné školy, tí výnimoční pedagógovia a DOBRÉ deti, ktoré ako mušketieri chránia svojho kráľa, zabojovali. Vznikla sieť ľudí, ktorí sa nikdy predtým nevideli, no nadchli sa pre myšlienku a doplávali s nami do cieľa práve s „DOBROM na palube“. Patrí im obrovská vďaka a uznanie. Stali sa našimi spriatelenejšími školami a tešíme sa na ďalšie podobné výzvy. Niektorý múdry raz povedal, že DOBRO, o ktorom sa nevie, neexistuje. Našou reťazou DOBRA by sme chceli pokračovať, hovoriť o ňom, zaznamenat ho, snád zmerať do knihy rekordov, no hlavne – nikdy ho neprestávať hľadať. Pretože DOBRO je! A naše deti si zaslúžia dobrú budúcnosť. Viac info na www.detskycin.sk

List napísala Mgr. Katarína Kmeťová - pedagogička, skutok vykonali v šk. roku 2021/2022 žiaci ZŠ s MŠ Trakovice 10 a vyše 27 000 žiakov zo 172 škôl na celom Slovensku

I. kategória

ZÁCHRANA ĽUDSKÉHO ŽIVOTA

Inšpiratívne témy na rozhovor s deťmi:

- ♥ Odvaha, risk, rozvaha
- ♥ Zodpovednosť a následky
- ♥ Normy, zásady, dodržiavania pravidiel
- ♥ Duchapritomnosť, samostatnosť, spolupráca
- ♥ Hodnota ľudského života
- ♥ Vedieť podať prvú pomoc
- ♥ Skúška charakteru v krízovej situácii
- ♥ Hodnoty: skromnosť, nezištnosť, obetavosť

Nominované skutky v kategórii ZÁCHRANA ĽUDSKÉHO ŽIVOTA

Záchrana ľudského života

Mladý hasič Matúš nasadil svoj život pri povodniach v obci Rudina

Dňa 9. júna 2022 sa v obci Rudina strhla silná prietrž a dažďová voda sa začala valiť naprieč obcou. Voda začala zaplavovať dom veliteľky DHZ. Matúš Kurek, žiak ZŠ Rudina a zároveň člen DHZ (dorastenec), sa doslova rozbehol na pomoc veliteľke, lebo jej dom bol zatopený vodou do výšky 1,5 metra. Bez zaváhania sa vrhol do zatopeného priestoru, pretože v dome sa nachádzala osoba – strojník DHZO, ktorý v tom dome žije. Ten sa snažil zapojiť čerpadlo na odčerpanie vody, ale prívalová vlna ho uniesla a narazil o stenu. Keď to Matúš uvidel, snažil sa k nemu dostať čo najrýchlejšie. Po zásahu vodou sa strojníkovi, našťastie, nič nestalo. Kričal, aby Matúš

išiel z domu von. Nechcel ho opustiť, ale nakoniec poslušne počkal na príchod hasičov a ostatných členov DHZO. Pričinil sa o záchranu poškodeného majetku a zabezpečenie domu. Matúš a ostatní členovia záchranného tímu sa spoločnými silami snažili odkloniť silný tok vody pomocou drevených zábran, čo sa im aj podarilo. Z domu zachránili, čo sa dalo. 15-ročný chlapec neváhal nasadiť svoj život a vrhol sa do vody v dome, pretože tam ostal strojník DHZO. Nikto z členov DHZ a DHZO ho tam neposlal, skutok vykonal dobrovoľne. Nasadil tak svoj život pri záchrane osoby a majetku.

List napísala zamestnankyňa ZŠ Rudina Mgr. Anna Krátka spolu s Máriou Hamarovou, trénerkou DHZ obce Rudina, a predsedníčkou DHZ Rudina Erikou Pochybovou. Skutok vykonal Matúš Kurek, v šk. roku 2021/2022, žiak 9. triedy, ZŠ Rudina 443

Záchrana ľudského života

Lívia zachránila život otcovi, keď bola mama v pôrodnici

Stále trvala pandémia a vzdelávanie v škole bolo často prerušované. Rovnako to bolo aj s našou Alžbetkou, vtedy žiačkou 5. ročníka, ktorá zostala v karanténe spolu s dvomi mladšími súrodencami. Mamu museli odviezť do

pôrodnice a o rodinu sa staral otec. Jedného dňa, keď sa Alžbetka hrala vo svojej izbe, začula nejaké ostré zvuky. Pribehla do kuchyne a videla ocka na zemi v bezvedomí. Veľmi sa zľakla, ale uvedomila si, že musí

konat'. Chcela privolať susedovcov, ale neboli doma. Preto zobrala telefón a vytočila číslo 112. O chvíľu prišla sanitka. Lekári v nemocnici odhalili vážnu poruchu srdca a dnes ocko čaká na transplantáciu. Keby nebolo odváž-

nej dcéry, ocko by umrel. Alžbetke došlo, čo sa stalo až niekoľko hodín po tom, ako ocina odviezli do nemocnice. S obrovským plačom to rozprávala do telefónu mamine, ktorá stále ležala v pôrodnici s malou sestričkou.

List napísala Livia Fillová - pedagogička, skutok vykonala Alžbeta Kolčáková, v šk. roku 2021/2022, žiačka 5. triedy, ZŠ s MŠ Školská 480, Likavka

C
LIST

Záchrana ľudského života

Lesia zachránila život neznámej žene, sediacej na koľajniciach

Ako každý iný deň išla Lesia Agu Chukwu ráno do školy. Tentoraz vytiahla bicykel a cestu sa rozhodla absolvovať na ňom. Neďaleko jej bydliska sa nachádza železničné priecestie. Keď sa k nemu blížila, uvidela neďaleko od neho sedieť na koľajniciach osamelú osobu. Zastala, obzrela sa okolo seba. Videla množstvo áut, prechádzajúcich cez koľajnice, i ponáhľajúcich sa ľudí. Lesia oprela svoj bicykel o kopček, vedúci k priecestiu, a vydala sa k osamelej žene. Tá, sediac na koľajniciach, usedavo plakala. Lesia si k nej sadla a začala sa s ňou rozprávať. Po očku sledovala, či nezaznie signalizačné zariadenie, oznamujúce príchod vlaku. Smutná žena sa na chvíľu upokojila a Lesii, ktorá ju zvierala v objatí, otvorila svoju dušu. Spomínala, čo sa jej stalo a čím všetkým musela prejsť. Toto nedokáže vyriešiť, a tak tu čaká na smrť. Lesia zachovala rozvahu a začala sa

s ňou rozprávať. Nemyslela na to, že príde neskoro do školy, ale na to, aby túto beznádejnú ženu odviezla z koľajnic. Jej slová o tom, že žiť sa oplatí za každých okolností, vliali rozrušenej neznámej novú nádej. Potom obe odišli z nebezpečného priestoru. To už prišli aj záchranári, ktorých privolala sestrička v poliklinike, ktorá stojí oproti priecestiu. Onedlho dorazilo aj policajné auto a odviezlo zlomenú, ale už čiastočne upokojenú ženu. Lesia sadla na svoj bicykel a usilovne šliapala do pedálov, aby stihla začiatok vyučovania. Cestou sa jej premietal rozhovor s neznámou. Z polikliniky volali do školy, že ich žiačka pomohla zachrániť ľudský život. Lesia to dokázala vďaka svojej všímavosti, empatii i rozvahe. Namiesto svojho pohodlia uprednostnila to, aby vrátila do života človeka, ktorého nikdy nevidela.

List napísal Milan Chochula, učiteľ na KZŠ s MŠ A. Bernoláka v Martine, skutok vykonala Lesia Chukwu Agu, v šk. roku 2021/2022, žiačka 9. A triedy, KZŠ s MŠ A. Bernoláka, Martin

D
LIST

Záchrana ľudského života

Kevin zachránil otca, ktorý dostal prvýkrát epileptický záchvat

Stalo sa to 9. apríla 2022, keď môj syn zachránil môjho manžela počas jazdy autom, v ktorom sedel aj Kevin ako spolujazdec. Manžel dostal prvýkrát epileptický záchvat. Chlap, ktorý v živote nebol chorý. Kevin v prvom rade kričal na okoloidúcich, zavolať RZP, komunikoval s ním, preberal ho, keď manžel už chrčal, zavolať mi a po mojom príchode komunikoval so záchranármi, políciou, hasičmi. Našťastie, manžel je v poriadku, aj keď bude mať doživotné následky a po zdravotnej stránke to už nikdy nebude 100%. Aj keď Kevin nebude ocenený v kategórii Detský čin roka, chcela som sa s vami s týmto príbehom podeliť, pretože som sa potrebo-

vala s tým niekomu zdôveriť... Je to chlapec, ktorý mi stále pomáha, sedí pri mne, keď sa mi zhorší zdravotný stav, bdel pri mne 24 hodín, keď som prekonávala ochorenie COVID, stráži ma, keď sa bojím, pomáha mi s opaterou mojich rodičov, bol pri mne aj teraz v tejto ťažkej chvíli, keď som náhle stratila brata. V neposlednom rade je mojou neskutočnou oporou, mojim hnacím motorom. Je kopec detí, ktoré si zaslúžia toto ocenenie, ktoré nezaváhali, keď bolo treba, ktoré pomohli, keď to iní potrebovali... Prajem im do života len to najlepšie, nech zostanú ľuďmi s takým veľkým srdiečkom, ako sú teraz.

List napísala Lenka Miženková - matka, skutok vykonal Kevin Miženko, v šk. roku 2021/2022, žiak 9. triedy, ZŠ Komenského 113, Lipany nad Torysou

E
LIST

Záchrana ľudského života Prváčka Zuzka duchapritomne zavolala pomoc dedkovi

Zuzka mala v tom čase 6 a pol roka a bola prváčka. Niekedy počas leta prespala u dedka na chate. Dedko je ešte celkom mladý, mal 70 rokov a je vo veľmi dobrej forme. Zuzku vedie k láske k prírode a ku zvieratám, zároveň s ňou veľmi rád vymýšľa. Rovnako, ako mňa v detstve, aj Zuzku učí praktické veci, ako sa ubrániť kopancom od spolužiaka, ale aj telefónne čísla, adresy a podobne. Jeden víkend prespala Zuzka u dedka. Nadránom, okolo 5 hodiny, mi zazvonil telefón a svietilo tam dedkovo meno. V tom momente sa mi zastavilo srdce a vynorila sa zlá predtucha. Prečo by mi volal tak skoro? Zdvihla som a z druhej strany sa ozval plačlivý krik, že dedko sa nedá zobudiť. V prvom momente som myslela, že odpadnem. Behom pár sekúnd sme sa obuli, v behu obliekli a utekali do auta. Zuzku sme zatiaľ uklidnili a zisťovali sme, čo sa deje. Postupne, hoci s plačom, nám opísala celú situáciu. Skontrolovala, že dýcha a po celý čas ho strážila. Medzitým sme zmobilizovali susedov, aby išli na chatu a privolali záchranku. Kým sme prišli, dávala našho pozor a čakala na príchod susedov. Kým prišla sanitka, dedko sa našťastie pomaly prebral. Zuzka stotočne rozpovedala záchranárom všetko, ako bolo. Medzičasom sa dedko prebral úplne a po kontrole záchranármi bol už v poriadku.

Nakoľko sme sa museli postarať aj o ležiacu babku, odbehli sme na chvíľu k nej a Zuzka ostala ešte na chate a strážila dedka. Po chvíli nám však opäť zazvonil telefón a Zuzka opäť volala, že dedko spadol v kuchyni a leží na podlahe. Bála som nielen o nášho dedka, ale aj kvôli Zuzke, ktorá tento strach musela prežiť 2x po sebe. Bola však úžasná, povedala mi, ako spadol, z akej výšky, že sa neudrel, ako leží, skontrolovala dych a hladkala ho, bola pri ňom. Opäť sme privolali suseda a sanitku. Aj tentokrát Zuzka odpovedala na všetky otázky a uviedla nás do obrazu. Dedka sme prehovorili a vzali na pohotovosť a našťastie je v poriadku. Deň predtým sa veľmi vyčerpal pri práci. Bohužiaľ, ale aj vďaka Bohu, nebol v ten deň a večer na chate sám. Pri predstave, čo sa mohlo stať, mám zakaždým hrču v krku a ako dcéru aj mamu ma bolí, aký strach musela Zuzka zažiť. Doteraz som v nemom úžase, ako sa jej podarilo na dedkovom polopokazenom telefóne, s ktorým nevedela zaobchádzať, vytočiť moje číslo. Obdivujem toho malého 6 ročného človeka za to, akú duchapritomnosť v sebe našla a dedka zachránila hneď 2x za pol dňa. Som vďačná za to, že ju máme, že je naša dcéra a že nám doslova zachránila dedka. 2x. Vo svojich 6 rokoch. Sme na ňu (nielen pre to) veľmi hrdí.

List napísala Zuzana Kocáčková - matka, skutok vykonala Zuzana Kocáčková v šk. roku 2021/2022, žiačka 1. triedy, ZŠ Kulišková 8, Bratislava

II. kategória **POMOC V RODINE**

Inšpiratívne témy na rozhovor s deťmi:

- ♥ Každodenné povinnosti v domácnosti, delba práce
- ♥ Docenenie rodičov, úcta k ich práci
- ♥ Láska a rešpekt voči jednotlivým členom rodiny
- ♥ Vzťah k starým rodičom - čo všetko pre nás urobili a čo môžeme urobiť my pre nich
- ♥ Pocit zmysluplnosti našich skutkov voči najbližším
- ♥ Spoluzodpovednosť a spolupatričnosť v rodine
- ♥ Schopnosť a ochota zastúpiť dospelých členov rodiny v krízových situáciách
- ♥ Lenivosť - schopnosť ju prekonať
- ♥ Dobrý skutok - čo je samozrejmosť a čo hodné ocenenia

Nominované skutky v kategórii POMOC V RODINE

A
LIST

Pomoc v rodine **Martin pomáha rodičom a stará sa o bráčeka**

Rada by som nominovala nášho syna Martina. Má 14 rokov, sám má zdravotné problémy (nefrotický syndróm) a pozorujú ho aj na kardiológii. Mladší synček má 4 roky, má ADHD plus atypický autizmus, je to veľmi živé die-

ťaťko. Starší syn nám pomáha a aj sa o brata postará, keď je potreba, za to sme mu veľmi vďační. Nie je to vždy jednoduché, no nikdy nepovie nie. Starší syn sa aj veľmi dobre učí a je to dobrý chlapec. Ďakujem.

List napísala Monika Tóthová - matka, skutok vykonal Martin Tóth, v šk. roku 2021/2022, žiak 9. triedy, ZŠ Brezovica

B
LIST

Pomoc v rodine **Veľký malý pomocník Palko**

Palko je obyčajný, skoro desaťročný chlapec. Chodí do 3. A, pred pár mesiacmi mu ešte pomáhala asistentka pre problémy s písaním, teraz už školu zvládne sám, svojím tempom. Palko má brata – dvojča, ktorý nemal to šťastie a narodil sa s diagnózou DMO. Obaja chlapci mali ťažký štart do života, narodili sa predčasne. Palko je môj veľký pomocník, pomáha bratovi, keď potrebuje podať hračku, dáva mu jesť, piť, utrie mu slinky. Keď Jarka prebalujem, podáva mi plienky. Vozí Jarka

vo vozíčku, postráži ho, kým niečo doma robím. Jarko totiž nevie sám sedieť a ani chodiť. Veľa sa spolu smejú a vymýšľajú ako všetci chlapci. Okrem toho Palko veľmi rád so mnou varí a pečie, pomáha aj tatínovi v záhrade. Keď náš tatino minulý rok ťažko ochorel (má onkologické ochorenie), po operácii mi Palko pomáhal preväzovať operačnú ranu (som zdravotná sestra). Je to len malý chlapec, ale správa sa ako chlap! Je to môj veľký pomocník a opora. Všetko okolo seba vníma veľmi citlivo.

List napísala Silvia Blahútová - matka, skutok vykonal Pavol Blahút, v šk. roku 2021/2022, žiak 3. triedy, ZŠ Akademička Jura Hronca, Zakarpatská 12, Rožňava

C
LIST

Pomoc v rodine **Erik pomáha mame ako malý anjel**

Môj (náš) príbeh je o rodine a o chlapčkovi menom Erik. Je to malý sedemročný prváčik. Stal sa mi úraz ešte minulý rok v apríli, spadla som a štyri zlomeniny pravej nohy si vyžiadali tri operácie. A tu sa začína príbeh, viac-menej som bola skoro tri mesiace ležiaca, odkázaná na pomoc rodiny. Môj chlapček, stále živý, aktívny na dvore, zrazu ležal pri mne, staral sa o mňa, nosil mi vodu, zakrýval, lieky podával. Nechcel ísť odo mňa ani na krok. Anjel s čistou dušičkou. Nebolo dňa, kedy sa nestaral a nepomáhal. A medzitým sme si roz-

právali príbehy, ako sme predtým šantili na dvore. Je to nevinný chlapček, ktorý nepozná zatiaľ krutosť, závisť, nepozná slovo nehrám sa s tebou. Ale začína spoznávať krutosť ľudí i detí... Pre mňa je to najúžasnejší človečik s veľkým srdiečkom, ktorý aj slimáka cez cestu preniesie, aby ho auto nezrazilo, pozbiera smeti, lebo nechápe, prečo ľudia robia neporiadok. Sú to malé činy, no pre mňa neskutočne veľké, a dúfam, že v živote ich bude robiť stále viac a stále väčšie.

List napísala Denisa Filčíková - matka, skutok vykonal Erik Filčík, v šk. roku 2021/2022, žiak 1. triedy, ZŠ Poľná 1, Veľký Krτίš

D
LIST

Pomoc v rodine

Lea s láskou pomáha svojim nepočujúcim rodičom

Volám sa Lea a mám 12 rokov. Narodila som sa v Bánovciach nad Bebravou a teraz žijem v Dolnej Ždani. Bývali sme so starými rodičmi a starká ma učila rozprávať a po čase ma rodičia naučili posunkovú reč, pretože som chcela s nimi komunikovať. Čas letel a išla som do školy. Učenie mi išlo ťažšie, učila som sa sama. Nejako som to zvládla a dostala som sa na druhý stupeň základnej školy. Niektoré deti nepochopili moju situáciu, tak

ma šikanovali a vysmievali sa mi, že to nikam nedotiahnem. Ja som neváhala a túžila som aspoň pomôcť mojim rodičom, pretože to majú dosť ťažké. Rada s nimi chodím napríklad na úrady alebo do školy tlmočiť. Mám dvoch súrodencov, čiže ich už od malička učím rozprávať, pretože moji rodičia to nedokážu. Táto „práca“ ma neskutočne baví a som na seba pyšná, že viem pomôcť mojim rodičom a súrodencom.

List napísala Lea Plačková - žiačka, skutok vykonala Lea Plačková, v šk. roku 2021/2022, žiačka 6. B triedy, ZŠ Školská 482, Hliník nad Hronom

E
LIST

Pomoc v rodine

Aďa pomáha ťažko chorému bratrancovi Jakubovi

Adrika má desať rokov. Je štvrtáčka, inteligentné malé žieňa. Aďa je veľmi šikovnou a múdrou žiačkou. Okrem toho, že Aďa disponuje množstvom pozitívnych vlastností, je i veľkou pomocníčkou svojho mladšieho bratranca Jakubka. Život deväťročného Jakuba skomplikovalo veľa ťažkých ochorení, ktoré spôsobili poruchu sluchu a zároveň aj zaostávanie vo vývoji, narušená komunikačná schopnosť (NKS), oneskorený vývin reči. Dodnes pravidelne navštevuje viacero ambulancií a absolvuje rôzne terapie. Vďaka rehabilitácii dokáže Jakub samostatne chodiť, avšak chôdza je nestabilná – špičkuje a rotuje chodidlá do vnútornej strany. Tento školský rok navštevoval Kubo prípravný ročník pre deti s NKS, kde mu bola veľkou pomocníčkou práve Aďa. Trieda prípravkárov sa nachádza na druhom poschodí našej školy, a teda zdolať každé ráno tento „výstup

na horu“ je pre Jakuba celkom výzva! Aďa, ktorá mu s láskou a veľkou ochotou pomáha, každé ráno odprevádza Jakubka do triedy. Cez prestávky ho príde navštíviť, pripraviť mu pomôcky. Keď si všimne, že Kubo sa s niečím trápi, ihneď zareaguje a robí mu asistentku. Obdivuhodná je aj trpezlivosť, s akou k Jakubovi pristupuje. Veľakrát je pre neho výbornou motivátorkou! Aďa pomáha Jakubovi nielen v škole, ale aj doma, napríklad s domácimi úlohami, spoločne fandia našim hokejistom, hrajú divadielka, rozprávajú si príbehy, pečú, cvičia alebo sa navzájom povzbudzujú. Kubko sa do školy vždy teší, a to i preto, lebo vie, že tam má svoju sesternicu. Ich krásne priateľstvo je ukážkou toho, ako vzájomná podpora dokáže v živote veľa zmeniť, zvlášť v živote človeka, s ktorým sa osud nijako nemaznal.

List napísali Mgr. Eva Sékelyová; Mgr. Magdaléna Steinhauser Wesslerová, PhD. - pedagogička, skutok vykonala Adriana Antalová, v šk. roku 2021/2022, žiačka 4. triedy, ZŠ Krížovany nad Dudváhom č. 250

III. kategória **POMOC ROVESNÍKOM**

Inšpiratívne témy na rozhovor s deťmi:

- ♥ Integrácia zdravých a postihnutých detí
- ♥ Ľudské práva
- ♥ Zastať sa slabšieho
- ♥ Schopnosť rozlíšiť dobré a zlé
- ♥ Hodnota priateľstva a schopnosť obetovať sa a podeliť sa
- ♥ „Hanba“ robiť dobré skutky, „frajerina“
- ♥ Vedieť sa v kolektíve spojiť pre dobrú vec
- ♥ Hodnota slova **ĎAKUJEM**

Nominované skutky v kategórii POMOC ROVESNÍKOM

A
LIST

Pomoc rovesníkom

Dominik je priateľom a veľkou oporou kamarátovi na invalidnom vozíku

Naša škola sa na prvý pohľad zdá ako každá iná, ničím výnimočná, jedna z mnohých základných škôl. Napriek tomu v našej škole už niekoľko rokov nesieme poslanstvo vytvárať medzi deťmi to naozajstné puto, podporovať v nich empatiu, vzájomný rešpekt a hlavne pomáhať začleniť sa deťom, ktoré majú svoju vlastnú inakosť. A takéto silné puto sa podarilo vytvoriť medzi Maxíkom a Dominikom. Maxo je veselý, priateľský, vždy dobre naladený chalan, rozdávací úsmevy na každú stranu. Maxo je však predsa len trochu iný ako ostatné deti. Nemôže s nimi behať, skákať ani sa naháňať. Maxo je na invalidnom vozíku, ale aj napriek svojmu hendikepu nestráca zmysel pre humor, stále na sebe pracuje a má svoje sny. Maxo prišiel medzi zdravé deti plný obáv, ako ho prijímú. Našiel však spolupatričnosť, pomoc, podporu a dokonca najlepšieho kamaráta. Dominik od začiatku Maxovi po-

máhal a nezostalo len pri pomoci. Čoskoro sa z nich stali veľmi dobrí kamaráti a toto kamarátske puto ich sprevádza až doteraz. Už to nie sú malí prváčikovia, ale pomaly veľkí siedmáci, ktorí si spoločne prechádzajú dobrým aj zlým. Dominik pomáha Maxovi v škole, ale aj mimo nej. Stal sa jeho verným priateľom, ktorý ho podrží v každej, aj tej neľahkej chvíli. V škole mu pomáha s presunom, s prípravou pomôcok, venuje sa mu počas prestávok, pomáha mu počas vyučovania. Nerobí to preto, že by to bola jeho povinnosť, ale preto, že sám chce, a to je to najkrajšie. Ale aj keď sa za nimi zavrú dvere školy, kamaráti spolu trávajú voľný čas ako všetky deti. Chodia spolu na zmrzlinu, na ihrisko, učia sa spolu doma. Možno Vám príde Dominik obyčajný, ale pre nás je to chlapec s veľkým srdcom, ktorý svojou dobrostrednosťou, pomocou, ale hlavne priateľstvom vyplnil nielen Maxovo, ale aj naše srdcia.

List napísala Zuzana Pajonk - pedagogička, skutok vykonal Dominik Tkáčik, v šk. roku 2021/2022, žiak 6. triedy, Súkromná základná škola, Mládežnícka 51, Banská Bystrica

B
LIST

Pomoc rovesníkom

Mykhaylo Triasak, empatický hrdina Demitrovky, pomáha ukrajinským deťom

Takže Miško. Vynikajúci hokejista, tímový hráč, skvelý spolužiak či náš empatický hrdina. Je veľmi ľahké Miška opísať. Pri pomyslení naňho napadá mne i všetkým jeho spolužiakom naozaj veľa superlatívov. „Je to skvelý spolužiak“, „je s ním veľká zábava, stále sa usmieva a každému zlepšuje náladu“. Ja ich učím slovenčinu a etiku od piateho ročníka a môžem povedať, že ja si nespomeniem ani na jediný deň, kedy by sa Miško neusmieval a nezlepšoval každému náladu. Dokonca i pri písomke zo slovenčiny sa usmieva a nakoniec má jednotku :). Je to neuveriteľné, ale taký Miško je. Jedinečný. Prečo o ňom ale vôbec píšem? Tento chlapec sa narodil na Ukrajine a pred pár rokmi prišiel s celou rodinou do Dubnice, kde začal hrať hokej. Napokon nastúpil do našej školy a spolužiaci si ho ihneď obľúbili. Hokej je preňho všetkým. Je cieľavedomý, tímový či dôsledný, a práve to si na ňom spolužiaci vážia. Ako už všetci vieme, do slovenských škôl začali prichádzať ukrajinské deti a naša škola nebola výnimkou. Niektoré nevedeli ani jedno slovíčko po slovensky, takže jazyková bariéra ich hneď na začiatku spomaľovala v rozvíjaní sociálnych vzťahov či v rámci celkového zžitia s novým, pre nich neznámym prostredím. Keď Miško videl, že ukrajinské deti prichádzali do našej Demitrovky, ani minútu neváhal a ponúkol sa, že im so všetkým hneď pomôže. Hneď sa

zoznámil s chlapcom z deviateho ročníka a každý deň mu prekladal po ukrajinsky, čo sa ho noví spolužiaci pýtajú, čím mu takisto pomohol, aby sa v triede cítil bezpečne, komfortne a hlavne – aby nemal strach. Postupne do našej školy prichádzali ďalšie a ďalšie ukrajinské deti a on s nimi trávil viac a viac času, niekedy aj na úkor tréningu. Myslím, že mal pocit, že i on by im vedel nezištné pomôcť. Pomôcť tak jednoducho a prasto. Pomôcť i tým úsmevom, ktorý on všade naokolo rozdáva. Po čase sa tieto ukrajinské deti prispôbili prostrediu, Miško ich učil slovenské slová, slovenskú abecedu a myslím, že mali aspoň trošku ten pocit domova a lásky, ktorý im určite tak chýbal. Keď sa s Miškom stretnete, máte pocit bezstarostnosti. Vyžaruje z neho taká pozitívna energia, že sa teším na každý jeden dozor pri ich triede :). Myslím si, že nič na a svete sa nedeje náhodou. Verím v to, že každý máme predurčené to, kde máme v danej chvíli byť. Možno i Miško mal byť práve vtedy v škole, možno ten ukrajinský spolužiak, ktorý bol smutný či vystrašený z neznámeho prostredia, sa mal stretnúť práve s ním. S tým, ktorý by zlepšil náladu aj Šialene smutnej princeznej :). Ktovie. Ale jedno viem určite – Miško bude už navždy pre nás empatický hrdina našej Demitrovky a my všetci mu za jeho milý a pomáhajúci prístup veľmi pekne ďakujeme.

List napísala Mgr. Lucia Faltejškova - pedagogička, skutok vykonal Mykhaylo Triasak, v šk. roku 2021/2022, žiak 7. triedy, ZŠ s MŠ Pavla Demitru, Centrum II/87, Dubnica nad Váhom

C
LIST

Pomoc rovesníkom

Livka sa stala tlmočnicou i záchranou pri dorozumívaní s ukrajinskými deťmi

Naša škola je málotriedna, v ktorej každý každého pozná. Obec, v ktorej sa nachádza škola, je vzdialená len 27 km od ukrajinských hraníc. V tomto školskom roku navštevovalo školu 41 žiakov. K slovenskej národnosti pribudla ukrajinská v dôsledku rusko-ukrajinskej vojny. Práve táto negatívna udalosť zblížila mnohé ro-

diny v našom pohraničí či bola možnosťou na preukázanie ľudskosti od mnohých dospelých i detí. Všetci naši žiaci aj ich rodičia hľadali možnosti, ako pomôcť ukrajinským deťom, ktoré ostali bez domova, ktoré prichádzali so svojimi rodičmi na Slovensko, či prechádzali blízkym hraničným prechodom. Priamo v škole

sme zažili ústretovosť všetkých detí, ich prejavu priateľstva, ochotu pomáhať v čase, keď do našej školy už v marci 2022 nastúpilo 5 ukrajinských žiakov. Deti prinášali ukrajinským žiakom hračky, pomôcky, oblečenie, ovocie, sladkosti... Chceli sa podeliť o to, čo doniesli z domu. Ukrajinský jazyk je blízky slovenskému, avšak bol pre deti bariérou, rovnako pre obe skupiny. A nielen pre deti. Aj pani učiteľky napriek tomu, že v minulosti sa učili ruský jazyk, mali problém dorozumieť sa s ukrajinskými žiakmi. Neoceniteľnou pomocníčkou sa stala žiačka štvrtého ročníka Lívia Gelatičová, ktorú všetci oslovujú Livka. Je to Slovenka s ukrajinskými koreňmi. Livka nám už skôr v rámci rôznych školských aktivít čítala rozprávky v ukrajinskom jazyku. Jej mama aj babička po otcovi pochádzajú z Ukrajiny. Ukrajinský jazyk jej nerobí problém. Livka sa stala

našou tlmočnicou, prekladateľkou, záchranou pri dorozumievaní. Jej ochota pomáhať ukrajinským žiakom vydržala celý čas pobytu týchto detí v našej škole. A nielen to! Čo je pozoruhodné v dnešnej dobe na jej charakterových vlastnostiach, je ochota pomáhať nezištne, snaží sa o spravodlivosť. Je empatická, odvážna, pribojná, zručná v domácich prácach. Spoluziaci ju majú veľmi radi pre jej veselú povahu. Že je ochotná pomáhať aj odpúšťať, svedčí o tom udalosť, ktorá sa jej prihodila v nedávnej dobe. V popoludňajších hodinách po vyučovaní chcela navštíviť svoju spolužiačku a prekontrolovať si domáce úlohy, keď ju napadol v spolužiačkinom dvore pes a utŕžil jej veľkú ranu na ruke. Dôsledky z toho znáša doposiaľ. Napriek tomu Livka nezanevrela na priateľstvo so spolužiačkou. Navzájom sa navštevujú a spoločne trávajú svoj voľný čas.

List napísala PaedDr. Mária Trúchlyová - riaditeľka Základnej školy vo Vyšnej Rybnici, skutok vykonala Lívia Gelatičová, v šk. roku 2021/2022, žiačka 4. ročníka, ZŠ Vyšná Rybnica 138

D
LIST

Pomoc rovesníkom

Trieda s veľkým srdcom podporuje ťažko chorú spolužiačku

Som mama žiačky tretieho ročníka. Mojej dcérke v druhom ročníku ZŠ diagnostikovali nádor na mozgu. Počas druhého a tretieho ročníka absolvovala tri ťažké operácie mozgu. V obci, kde bývame, sme sa stretli s výsmechom detí, že nemôže moja dcérka behať a že má oholenú hlavu, a že má rany na hlavičke. Veľmi sme sa potom báli nástupu do školy. Pod odborným vedením pani učiteľky triednej sú spoluziaci mojej dcéry jej veľkou detskou oporou, čo pre jej psychiku veľmi veľa znamená. Upozorňujú ju už dva roky, kedy má brať lieky, pomáhajú jej

s taškou, lebo nemôže nosiť bremená. Môže byť v triede uvoľnená aj s odkrytou hlavou, lebo vie, že z jej spoluziakov sa jej nikto nebude posmievať. Keď mala moja dcérka Martina narodeniny, ktoré musela osláviť v nemocnici, lebo ju operovali, tak spoluziaci v spolupráci s pani učiteľkou a rodičmi Martinke poslali do nemocnice darčeky (kresby so želaním skorého uzdravenia a vrátenia sa medzi nich, vyrobené darčeky...), pri pozieraní darčiekov a čítaní listov od rodičov sme v nemocničnej izbe plakali obidve. Tieto deti sú pre mňa Veľkým detským činom roka.

List napísala Martina Krupová - matka, skutok vykonali kolektív žiakov, v šk. roku 2021/2022, žiaci 3. triedy, ZŠ A. Bernoláka 934, Detva

E
LIST

Pomoc rovesníkom

Obetavý a starostlivý Patrik pomáha svojim spolužiakom

Môj príbeh bude o chlapcovi, ktorého činy môžu niektorí považovať za nie príliš výnimočné. Ale pre mňa je tento chlapec príkladom spolupatričnosti, obetavosti a ochoty

pomáhať. Ide o chlapca menom Patrik, žiaka druhého ročníka špeciálnej základnej školy. Pretože sme malá škola, tak školský klub navštevujú deti rôznych ročníkov

a variantov, ktoré tvoria skupinku menších i väčších detí s rôznym postihnutím. Preto je veľmi dôležité si navzájom pomáhať a vedieť spolupracovať. A v tomto chcem pochváliť najmä Patrika. Možno práve preto, lebo nevie rozprávať, tak sa snaží o to viac pomáhať. Viem, že ide o bežné každodenné činy, ale práve preto, že je to každodenné, tak si zaslúži toto vyzdvihnutie. Jeho činy sú automatické a bez môjho pokynu. Je veľmi vnímavý a pozorný ku všetkým deťom. Obzvlášť veľkú pozornosť a starostlivosť venuje Lukáš-

kovi, ktorý je aj telesne postihnutý. Asistuje mu pri sebaobslužných činnostiach, pomáha mu pri jedle a zároveň sa s ním vždy pekne hrá. Každý deň dbá o poriadok v detskom kútiku, o čistotu lavíc a podobne. Je to chlapec, na ktorého sa dá ozaj spoľahnúť. Svojím správaním, akčnosťou a pomocou je príkladom pre všetky deti. Touto starostlivosťou nám hovorí (aj keď nevie rozprávať), že nás má rád. A každý deň počas celého školského roka nám to dokazuje svojimi činmi.

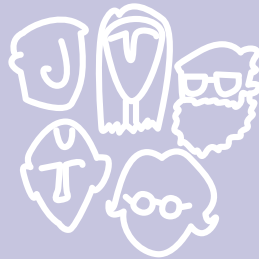
List napísala Bc. Irena Gogolová - pedagogička, skutok vykonal Patrik Janúšek, v šk. roku 2021/2022, žiak I. triedy - 2. ročník, Špeciálna základná škola, Jatočná 4, Skalica

IV. kategória **POMOC ĽUĎOM**

Inšpiratívne témy na rozhovor s deťmi:

- ♥ Ja a svet okolo
- ♥ Svet okolo nás – pozitívne hodnoty
- ♥ Spolupatričnosť medzi ľuďmi
- ♥ Spoluzodpovednosť za spoločnosť v ktorej žijeme
- ♥ Rešpekt voči ľuďom
- ♥ Odvaha postaviť sa nespravodlivosti a násiliu
- ♥ Lahostajnosť – mňa sa to netýka
- ♥ Úcta a pomoc starším

Nominované skutky v kategórii POMOC ĽUĎOM

A
LIST

Pomoc ľuďom

Dvaja kamaráti – Dávid a Patrik pomohli stratenému chlapcovi

Dávid a Patrik, žiaci piateho ročníka, pravidelne cestujú autobusom do školy. Počas každo-dennej cesty do školy chlapci často sledovali chlapčeka, ktorý chodil v sprievode nejakej dospelej panej a správal sa mimoriadne divne. Mnohé deti sa mu aj posmievali. Jedného

dňa nabrali chlapci odvahu a začali rozhovor s tou paňou. Dozvedeli sa, že je pestúnkou spomínaného chlapčeka, ktorý je takmer v ich veku, má veľmi vážne mentálne postihnutie a navštevuje druhú základnú školu v ich meste. Pani to s ním vôbec nemá ľahké, lebo chla-

pec je dezorientovaný a má tendenciu sa sebapoškodzovať. Dvomi kamarátmi prišlo chlapca ľúto. Asi o mesiac neskôr, keď išli chlapci ako obvyčajne do školy, náhle zbadali postihnutého chlapčeka osamoteného v autobuse. Chlapček nestihol vystúpiť spolu s pestúňkou. Na nasledujúcej zastávke chlapček vystúpil z autobusu a bezcieľne blúdil sídliskom. Chlapci si hneď spomenuli na slová jeho pestúňky a nezaváhali ani na chvíľu, vystúpili z autobusu a vydali sa za ním. Chlapčeka dokonca zachytili v poslednej chvíli a odtiahli ho bokom, keď chcel skočiť pod idúci autobus. Chlapček bol jednoznačne de-

zorientovaný a nevedel, kde je jeho škola. Tak sa chlapci rozhodli, že ho odprevadia, aby sa mu nič cestou nestalo, a odovzdajú ho dospelšej osobe v jeho škole. Presvedčiť chlapčeka, aby išiel s nimi, nebolo jednoduché. Napokon sa im to podarilo, ale už bolo veľa hodín. Chlapcom bolo jasné, že nemajú šancu prísť načas do svojej školy. Obávali sa, že budú mať neospravedlnenú prvú vyučovaciu hodinu, lebo im nikto nebude chcieť veriť, kde tak dlho boli. Našťastie im triedna pani učiteľka uverila ich neuveriteľný príbeh, ospravedlnila celú prvú vyučovaciu hodinu a pochválila ich pred celou triedou za ich milý a nezištný skutok.

List napísal kolektív žiakov za pomoci p. učiteľky Mgr. K. Flesár Pálosovej, skutok vykonalí Dávid Feču a Patrik Kocan, v šk. roku 2021/2022, žiaci 5. triedy, ZŠ Československej armády 15, Moldava nad Bodvou

B
LIST

Pomoc ľuďom **Mathias pomohol svojmu susedovi**

O tom, že svet nie je len čierny a biely, nás presvedčil žiak šiestej triedy – Mathias. Ukázal nám, že sa na prvý pohľad v problémovom žiakovi môže skrývať aj dobré srdce. Po ceste zo školy Mathias stretol svojho staršieho suseda, s ktorým sa pustil do reči. Náhle však prišlo susedovi zle. Mathias pohotovo poprosil okoloidúceho pána, aby zavola sanitku. Bol tam, až kým neprišla odborná pomoc, bol tam, keď bolo treba suseda zdvihnúť na nosidlá, bol tam, aby bol tou poslednou

známou tvárou, ktorú sused zo sanitky uvidel. Žiaľ, suseda sa zachrániť nepodarilo, no Mathiasovu pomoc ocenila aj rodina zosnulého na poslednej rozlúčke. Keď mi o tom všetkom Mathias rozprával, jeho oči sa leskli slzami a ja som si v tom okamihu uvedomila, že svet nie je čiernobiely a ľudia len dobrí a zlí. V každom z nás môže driemať niečo dobré, niečo, čo v pravej chvíli pomôže inému, ba dokonca mu môže zachrániť život.

List napísala Mgr. Eva Krabáčová – pedagogička, skutok vykonal Mathias Huter, v šk. roku 2021/2022, žiak 6. A triedy, ZŠ Slovanská 1415/7, Považská Bystrica

C
LIST

Pomoc ľuďom **Sestry Julka a Terezka sa vzdali pohodlia a pomáhali ukrajinskej rodine**

Túto nomináciu píšem ako otec dvoch dcér, štrnásťročnej Julky a päťročnej Terezky. Keď sme sa dozvedeli o tom, že na Ukrajine sa začala vojna, boli sme práve na dovolenke. Keďže naše dievčatá vedíme k pomoci od mamičky, tak sme sa im snažili vysvetliť situáciu, a keďže o možnej vojne sa rozprávalo už dlho

a hovorilo sa aj o možných miliónoch utečencov, tak sme sa rozprávali, či si vedia predstaviť, že ak to bude potrebné, že by sme niekoho takto prichýlili u nás doma. Dievčatá ani na chvíľu nezaváhali, aj keď sa im to v tom momente zdalo ako niečo nereálne, veď predsa v dnešnej dobe tak blízko nás nemôže byť

taká vojna, aby pred ňou museli ľudia utekať. Ja ako otec som hneď po návrate z dovolenky, dva dni po začatí vojny, v sobotu ráno nakúpil plné auto potravín a hygienických potrieb a niesol som to na ukrajinské hranice, aby sme pomohli, a zároveň som ostal pomáhať ako dobrovoľník. Asi po troch hodinách ma oslovil koordinátor, či nevieme pomôcť mamke s dvomi dcérami, ktoré prešli pešo hranice po šiestich hodinách čakania a nemajú kam ísť. Zavolať som teda manželke, aby sa poradila s dcérami, a do desiatich minút sme aj s mamičkou a jej päť a sedemročnou dcérkou vyrazili do Košíc. Manželka s dcérami im zatiaľ pripravili jednu izbičku a naše dievčatá aj s manželkou sa potlačili v jednej izbe. Všetko sme to robili absolútne spontánne, dievčatá sa vzdali na takmer dva mesiace svojho súkromia. S našou ukrajinskou novou rodinkou sme sa veľmi rýchlo skamarátili a pomáhali sme im, ako sme vedeli. Deťom sme vybavili školu a škôlku, mamke prácu. Moje dcéry dievčatám veľmi pomáhali, učili ich našu abecedu, slovenské slová, vety, pomáhali im s prípravou do školy a škôlky, mladšia dcéra brávala svoju novú kamošku na tanečnú, staršia obe dievčatá na krasokorčuľovanie. Obe naše dcéry pomáhali aj nám s upratovaním, prípravou jedla, hrali sa s ukrajinskými kamoškami, brávali ich na výlety, zoznámili ich so svojimi kamarátkami. Často ich upokojovali, keď im bolo smutno za ockom

a kamarátkami na Ukrajine. Takto sme spolu veľmi intenzívne žili všetci spolu takmer dva mesiace, potom sme našej novej rodinke naši bývanie v byte u našej kamarátky, no stále sme spolu takmer každý deň. Chodievame spolu na výlety, pomáhame ukrajinskej mame s dievčatami, keď musí byť v práci, naša Julka sa s dievčatami učí, stali sa z nás úžasní priatelia. Zároveň sme pomohli ďalším rodinám, ktoré vďaka našim Ukrajincom prišli z Ukrajiny nájsť bezpečie pred vojnou, naša Julka pomáhala manželke a mladšej dcére vždy, keď som ja šiel hocikedy cez deň alebo v noci pre ďalšiu a ďalšiu ukrajinskú rodinku na hranice, takto sme pomohli s ubytovaním u našich priateľov a známych viac ako tridsiatim rodinám, ktorým sme následne pomohli s vybavením formalít, školy, škôlky, práce a postupne im pomohli sa osamostatniť. Som veľmi rád, že naša Julka aj Terezka bez akéhokoľvek dlhého rozmyšľania úplne spontánne robili správnu vec, že boli mimoriadne empatické, vzdali sa svojho súkromia, množstvo času venovali svojim novým kamarátkam a vzdali sa aj časti hračiek, oblečenia a komfortu. Som na moje dcéry hrdý, pretože viem, že takéto mentálne nastavenie im síce neprienesie materiálne bohatstvo, pretože prosociálnosť a empatia k tomuto nevedie, ale že budú žiť tak, aby vedeli identifikovať, komu je potrebné pomôcť, a budú sa snažiť v rámci svojich možností túto pomoc poskytnúť.

List napísal Róbert Schwarcz - otec, skutok vykonala Júlia Schwarczová so sestrou Terezkou, v šk. roku 2021/2022, žiačka tercie, 3.OA. triedy, Gymnázium Opatovská cesta 7, Košice

D

Pomoc ľuďom

Tobiáš s kamarátmami prerušili hru a zobrali na prechádzku starú mamu

Bola sobota. Počas týždňa sa najviac teším práve na sobotu, pretože ju využívam predovšetkým na trávenie času s mojimi kamarátmi. Na tento môj obľúbený deň sme si naplánovali hrať stolný tenis. Prichystali sme si hrací stôl i rakety. Dali sme si turnaj. Pri hre

nás pozorovala stará mama kamaráta Ruda. Má už 86 rokov, čo je krásny vek. Vždy, keď sme u Ruda, nás pozoruje pri rôznych hrách. Všimol som si, že jej to robí veľkú radosť a dokonca mi aj sama povedala, že jej to dodáva energiu. Ako sme súťažili, zdvihla sa z lavičky

a prišla bližšie s otázkou: „Išli by ste so mnou na krátku prechádzku?“ Nepáčilo sa mi, ako jej chlapci odvrkli, že sa im nechce a nemajú čas. Hrali sme teda ďalej. Stará mama sa posadila naspäť a sledovala nás ďalej. Osobne som sa cítil veľmi zle pri pohľade na jej smutnú tvár. V tú chvíľu som si spomenul na slová mojej mamy, ktoré mi vždy povie, keď ideme okolo nejakého staršieho človeka. Hovoríva mi: „Vždy sa správaj úctivo k starším ľuďom.“ V momente som prerušil hru. Chlapci nerozumieli, čo sa deje. Zavolať som ich bližšie k sebe a navrhol im krátku prechádzku s Rudovou starou mamou. Zdôvodnil som im, že si ten krátky čas v prírode zaslúži a určite jej to zlepši deň a dokonca aj nám. Zazneli nejaké námietky, ale argumentoval som ďalej, že už je starší človek a nemá možnosť takého častého

stretávania sa s ľuďmi, pretože sa jej už aj ťažšie kráča. Obrátili sme sa k starkej a povedali sme jej, že sme sa s ňou rozhodli ísť prejsť. Ja s Rudou sme ju vzali za ruku. Bolo nás aj so starkou sedem. Ani sme sa nenazdali a z krátkej prechádzky sa stala dlhá, dvojhodinová prechádzka po okolí. Cestou sme sa zastavili aj pri stánku so zmrzlinou, kde mali lavičky. Starká mala so sebou maličkú koženú peňaženku, z ktorej vytiahla drobné peniaze, a každému kúpila veľkú zmrzlinu. Dokonca jej pani zmrzlinárka dala zľavu. Posadali sme si na lavičky a stará mama nám vyrozprávala toľko zaujímavostí, o ktorých sme ani len vo sne netušili. Viem, že to nie je nič svetoborné a veľké, ale mal som teda výnimočný pocit! Bola to tá najkrajšia sobota, akú som doteraz zažil.

List napísal a skutok vykonal Tobiáš Lužňák, v šk. roku 2021/2022, žiak 6. triedy, ZŠ s MŠ Ošadnica 1374

E
LIST

Pomoc ľuďom

Chiara sa vzdala izby, aby pomohla ukrajinskej rodine v núdzi

Jedného dňa, keď som sa ráno zobudila, mi povedal ocino, že sa začala vojna na Ukrajine. Hneď ten deň, hneď ako som prišla zo školy, sa ma rodičia opýtali, čo by som povedala na to, že by sme nejakú ukrajinskú rodinu ubytovali? Samozrejme som bola za a vedela som, že to, čo chcú aj moji rodičia, je to najmenej, čo pre nich môžeme v tejto pre nich ťažkej situácii urobiť. V prvý deň vojny sme sa prihlásili ako dobrovoľníci. Ja som však chcela a bola som presvedčená o tom, že im nechám aj moju izbu. Uskromnili sme sa a ja s mojou malou sestrou spíme s rodičmi. Ja som si dala iba matrac na zem k posteli mojich rodičov. Takto spím už skoro 3 mesiace. Nelutujem moje rozhodnutie, ani to, že som sa vzdala svojho súkromia, pohody

a bežného života, ktorý som predtým žila. Skoro 3 mesiace žijeme s ľuďmi, ktorých nepoznáme, ktorí majú iné návyky, iné zvyky, rozprávajú iným jazykom. Robíme všetko preto, aby sme im túto kapitolu života aspoň trochu spríjemnili. Moja izba im je k dispozícii, na ako dlho budú potrebovať. Takisto moje oblečenie, počítač, hygiena. Nachvíľu som sa ocitla v inom svete. Svete, kde aj ja som mohla prispieť aspoň tým málom, čo ja mám, a už naša ukrajinská rodina stratila z minúty na minútu. Predchádzajúci život si priniesli v dvoch taškách. To je všetko, čo si stihli zobrať, aby sa dostali do bezpečia. Ja mám stále svoj domov, svoje zázemie, a preto viem, že čo som obetovala ja, je to najmenej, čo som mohla urobiť.

List napísala a skutok vykonal Chiara Siládi, v šk. roku 2021/2022, žiačka 5. triedy, ZŠ Dr. J. Derera, Ľudovika Milana Rastislava Štefánika 1175/7, Malacky

V. kategória **POMOC PRÍRODE**

Inšpiratívne témy na rozhovor s deťmi:

- ♥ Zodpovednosť za prírodu
- ♥ Človek ako jej súčasť
- ♥ Lahostajnosť voči prírode a jej následky
- ♥ Poznanie prírody a jej zákonitostí
- ♥ Každý živý tvor má v prírode svoje jedinečné miesto
- ♥ Súcit so zvieratami odkázanými na našu pomoc
- ♥ Ako môžu deti pomôcť prírode
- ♥ Ako sa ničenie prírody spätne vypomstieva človeku

Nominované skutky v kategórii POMOC PRÍRODE

A
LIST

Pomoc prírode **Žiaci vyčistili miestny potôčik**

Sme žiaci 5. A triedy. Každý rok sa zapájame na Deň Zeme do akcie vyčistenie prírody okolo nás. Tento rok sme vyčistili miestny potok Drienovku. Spolužiaci mal obuté gumáky, aby mohol vyťahovať predmety z vody. Ostatní sme vyberali smeti z okolia potoka. Pozbierali

sme plastové fľaše, sáčky, ohorky cigariet, ba dokonca aj starú kabelku. Pod jedným mostom sme našli veľké množstvo maličkých pstruhov. Po tejto akcii sme sa celá trieda cítili veľmi dobre. Výsledkom je pekne vyčistený potok a jeho okolie.

List napísal a skutok vykonal kolektív spolužakov, v šk. roku 2021/2022, žiaci 5. triedy, ZŠ Dominika Tatarku, Plevník - Drienové 284

B
LIST

Pomoc prírode **Adam pravidelne zbiera odpadky v lese, aby bol svet krajší**

„Mami? Nepôjdeme do lesa zbierať smeti?“ To bola veta môjho syna, ktorá naštartovala niekoľkoročnú tradíciu. Takmer každý víkend chodíme so synom zbierať smeti do prírody. Je smutné, že sa nikdy nevraciam naprázdno. Jedno vreco v mojej ruke, druhé vreco v jeho ruke a ostatné vždy nachystané v ruksaku. Vždy z lesa vynesieme minimálne jedno-dve plné vrecia. Založila som aj skupinu na sociálnej sieti, prostredníctvom ktorej sa snažíme inšpirovať ľudí. Pred niekoľkými týždňami sme našli výzvu na čistenie lesa. Prišla som

s tým za synom. Bol nadšený. V deň D vstal skoro ráno i napriek tomu, že bola sobota. Rýchlo sa umyl, obliekol a túžobne čakal, ako pôjdeme, ako to nazýva, pomáhať prírode. Prišli sme na miesto stretnutia a hneď sa pustil do zbierania. Keď videl koľko vrec odpadku sme vyzbierali, mal obrovskú radosť. A tak ďalej pokračujeme v našom poslaní. Často ľudia nechápavo hľadajú, keď nesie z lesa kusy plechu, pneumatiky alebo odpad, ktorý sa nezmesť do vreca. „Mami, nechaj, ja to vezmem.“ To je jeho veta. Pre neho je vraj krásne to, ako

čisto vyzerá miesto, ktoré vyzbierame. Tragédia je, že to nikdy nevydrží dlho. Ale ani to

ho neodradí. Som na neho hrdá a už teraz sa tešíme na víkend.

List napísala Veronika Poláková - matka, skutok vykonal Adam Polák, v šk. roku 2021/2022, žiak 3. triedy ZŠ J. G. Tajovského, Gaštanová 12, Banská Bystrica

C
LIST

Pomoc prírode

Em a Zamira sa starajú o zachránené a týrané koníky a psíkov

Ja a moja kamarátka trávime náš popoludňajší čas trochu inak, ako ho zvyknú tráviť naši rovesníci. Po škole chodíme pomáhať do občianskeho združenia Kone ľudom, kde svoj vzťah k zvieratám prejavujeme pomáhaním zachráneným a týraným koníkom a psíkom. Potrebujú neustálu opateru, s ktorou všetci dobrovoľníci pomáhajú, aby sa zvieratká mali čo najlepšie. V OZ Kone ľudom sa snažíme pomocou zvieratiek pomôcť aj chorým detičkám a dospelým hipoterapiou a canisterapiou. Po malých kúskoch sa snažíme vybudovať čo najlepšie prostredie pre opustené zvieratká. Od prvého momentu som si obľúbila fenku menom Silver. Zažila si

týranie a má za sebou ťažkú minulosť, preto menej dôveruje ľuďom. Mám ju rada preto, lebo mi vždy vie zlepšiť náladu tým, ako sa ku mne pritúli a začne ma oblizovať. Myslím si, že moja láska k nej je opätovaná. Mám obľúbeného psíka, no nesmiem vynechať ani koníka menom Neklan. Pre športové ambície majiteľky bol nevhodný a umiestnený u nás. Je sfarbený do zlatooranžova s jemne bielou hrivou. Neklan navonok pôsobí pokojne, no niekedy vie byť pekne tvrdohlavý. Vďaka ozetku sme sa naučili kopu nových vecí a každým dňom sa zdokonaľujeme. Po ťažkej práci zaspávame šťastné, pretože sme počas dňa urobili dobrý skutok.

List napísali a skutok vykonal Zamira Kamberi, Ema Kováčová, v šk. roku 2021/2022, žiačky 8. triedy, ZŠ Hlavná 86, Pusté Úľany

D
LIST

Pomoc prírode

Adelka predala hračky a darovala peniažky na záchranu psíkov

Volám sa Adelka, som žiačkou 4. A. triedy a minulý rok pred Vianocami som sa rozhodla, že urobím nejaký dobrý skutok. Keďže mám rada zvieratká, chcela som pomôcť hlavne im. Môj prvotný nápad bol, že skúsím popredať nejaké svoje hračky, s ktorými sa už nehram. Keďže mám veľa fantázie, v hlave mi vírili rôzne nápady, čo by som mohla so zarobenými peniažkami urobiť. Po rozhovore s maminkou som prišla na to, že peniažky venujeme nejakému útulku. Rozhodli sme sa pre Československý kastročný program. Je to nezisková organizácia – združenie za práva zvierat. Zachraňujú psíky z rómskych osád, ktoré sú veľmi vyhla-

dované, týrané, osamotené a hendikepované. Na internete uverejňujú rôzne príspevky zachránených zvierat a ich ťažké osudy, ktoré ma vždy chytia za srdce. Tieto psíky potrebujú špeciálne krmivo, veterinárnu starostlivosť a množstvo liekov. V zime som predávala častejšie, celkom sa mi darilo, niekedy boli ľudia štedrejší, inokedy menej. Do budúcnosti plánujem predávať aj naďalej. Občas, keď nepredávam, prispeje aj maminka vždy nejakou čiastkou, alebo nakúpi nejaké krmivo z internetovej stránky: preutulky.sk. Som rada, že aspoň takto môžem pomôcť zvieratkám, ktoré veľmi milujem.

List napísala a skutok vykonala Adelka Chlebová, v šk. roku 2021/2022, žiačka 4. triedy, ZŠ Alexandra Dubčeka, Družstevná 11, Martin

E
LIST

Pomoc prírode

Jakub sa dlhodobo stará o opustené mačiatka

Odjakživa mi bolo ľúto, že na ulici sa potulujú zvieratká, neraz poranené, ktorým nemá kto pomôcť. Keďže rodičia vedeli, ako veľmi chcem pomáhať zvieratkám, rozhodli sa, že si zoberieme do dočasnej opatery mačičku z neďalekého útulku. A tak ma jedného dňa ocko prekvapil. V čase dištančného vyučovania, kedy som dni trávil sám, priniesol domov naše prvé dočasné mačiatko. Volalo sa Fliáčik. Bolo to najroztomilejšie mačiatko, ktoré som doteraz videl. Bolo malé, že sa zmestilo do dlane, a ktovie, čím si prešlo, keďže ani raz nezamňaukalo. Bolo bojazlivé a opatrné. Keď som sa učil, vždy pri mne spokojne priadlo a ja som sa nikdy necítil sám. Hladkal som ho, prihovárал sa mu, kímil a pomáhal... A ono svojou prítomnosťou pomáhalo mne. Veľmi som si prial, aby mu bola dopriata dobrá rodina, ktorá ho zahŕnie láskou. A keď si ho po troch týždňoch niekto adoptoval, tešil som sa, že bude mať stály domov. A mňa starostlivosť o mačičky neprešla. Najprv to bol Fliáčik, potom seba-vedomý Riško, po ňom obrovská Tigris a ich pokoj vystriedala akčná Nayla – pred jej

pazúrmí sme sa museli neraz skrývať. Vtedy si mamka márne myslela, že ma moja láska k zvieratám definitívne prešla. No keď Nayla odišla, bolo nám za ňou tak smutno, že sme sa napokon rozhodli adoptovať si vlastného kocúrka Gulka. Keď som ho uvidel, bola to láska na prvý pohľad. Vytvorili sme s Gulkom, mamkou, ockom a bratom skvelý tím na pomáhanie zvieratkám. Pravidelne doma opatrujeme opustené mačiatka a pomáhame im spríjemniť náročné chvíle. Ja ich kímim, čistím podstielku, hrám sa s nimi. Gulko sa vžil do roly otca a každého opatruje. Cez naše ruky prešlo už viac ako dvadsať dočasniatok. Vďaka nám si zvykli na život v rodine a konečne si užívajú svoj vysnený mačací život v svojich trvalých domovoch, v rodinách, ktoré si ich adoptovali po celom Slovensku. Keď odchádzajú, nie som smutný. Mám skvelý pocit, že som pre ne mohol niečo urobiť. A aj tu som sa utvrdil v tom, čo vraví moja mamka: Že nie je dôležité robiť veľké veci, ale postačia aj malé veci, no s veľkou láskou.

List napísal a skutok vykonal Jakub Tribus, v šk. roku 2021/2022, žiak 7. triedy, ZŠ Wolkerova 10, Bardejov

VI. kategória
DOBRY NÁPAD

Inšpiratívne témy na rozhovor s deťmi:

- ♥ **Vlastná iniciatíva a kreativita**
- ♥ **Všímavosť a citlivosť voči ľuďom i okoliu**
- ♥ **Schopnosť nápad realizovať a doviest' do konca**
- ♥ **Vedieť pre svoje nápady získať aj ostatných**
- ♥ **Uspokojenie z realizácie dobrého nápadu**
- ♥ **Nezištnosť a prínos nápadu**

Nominované skutky v kategórii DOBRÝ NÁPAD

A
LIST

Dobry nápad **Saskia zorganizovala zbierku pre útulok zvierat**

V škole máme novinársky krúžok, a hoci je jeho náplňou niečo iné, predsa len žiačka našej školy, siedmačka Saskia, dokázala skĺbiť predmet so svojou láskou k prírode a k zvieratkám. Doma ich chová niekoľko, dokonca sa postará o zvieratká, ktoré by mali prísť o svoj život, a uprosí rodičov, aby si ich mohla nechať. Teraz ale chcem písať o jej nápade v škole. Keď sa žiaci učili na krúžku tvoriť plagát, nielenže vytvorila plagát pre zbierku vecí do zvieracieho útulku v našom meste, ale sa rozhodla zbierku aj zrealizovať. Stanovil sa termín, vytlačili a rozlepili sa plagáty po okolí, dokonca sa zbierka dala vyhlásiť aj v mestskom rozhlase. Vyhotovila veľkú škatuľu, ktorú vyzdobila spolu s kamarátkami. Priná-

šané veci prácne odnášala so spolužiačkou do skladu, aby ich v deň odovzdania zas naložili na vozík, s ktorého transportom jej pomohli spolužiaci z krúžku. Majiteľka útulku sa tak potešila detskej iniciatíve, že dovolila skupinke žiakov, „mladých novinárov“ – so Saskiou na čele, útulok navštíviť pri slávnostnom odovzdaní všetkých vecí. Za nezištnú pomoc teda dostala iniciátorka zbierky odznak na pamiatku. Ale malým zadostučinám bolo aj, keď za prinesené tak potrebné deky, uteráky, hračky a hryzadlá či pamlsky pre psíkov si mohli deti zvieratká pohladkať či vyskúšať ich vodiť na vôdzke. Určite sa však detskej návšteve najviac tešili samotné zvieratká, čo, samozrejme, hrialo pri srdiečku aj Saskiu.

List napísala PaedDr. Monika Kotorová - pedagogička, skutok vykonala Saskia Šalaváry, v šk. roku 2021/2022, žiačka 7. triedy, ZŠ Školská 9, Tlmače

B
LIST

Dobry nápad **Damián daroval počítač deťom z detského domova a naučil ich, ako ho používať**

Pred niekoľkými rokmi mi rodičia kúpili nový počítač. Nevedel som, čo urobiť so starým. Bolo mi ho ľúto vyhodit'. Dostal som nápad, že starý, ale funkčný počítač darujem deťom z neďalekého domova. V domove, kde nemajú deti rodičov, a preto im nemá kto takéto veci kúpiť, snáď nájde svoje miesto. Aj keď starý, predsa sa mu potešili. Najprv ho nevedeli ani zapojiť

a spojzdnit'. Tak som im to urobil. Postupne ich naučil, ako na ňom písať, samozrejme, hrať hry a všetko, čo som na ňom vedel ja. Chodil som za nimi každý víkend, až kým nevedeli všetko potrebné. Priniesol som im aj hry, ktoré sa naučili rýchlo hrať. Boli veľmi šťastní. Bol som rád, že sa mi podarilo urobiť im radosť a potešiť ich aj zdanlivou maličkosťou.

List napísal a skutok vykonal Damián Stuhldák, v šk. roku 2021/2022, žiak 8. triedy, ZŠ Z. Nejedlého 2, Spišská Nová Ves

C
LIST

Dobry nápad **Školský parlament pomáha rodinám v období Vianoc – Medovníkové srdce**

Keď sa v Bytči povie Medovníkové srdce, takmer každý obyvateľ nášho malého mestečka si s úsmevom zaspomína na stánok detí a pedagógov na námestí, plný detského džavotu a ruchu, s krásnymi medovníkovými srdiečkami. Projekt zorganizoval školský parlament Základnej školy

na Ulici mieru za podpory vedenia, pedagógov, rodičov a žiakov školy. Hlavná myšlienka bola, že upečené srdiečka si mohli obyvatelia za dobrovoľný príspevok zaobstarat'. V tom čase mal projekt nadobudnúť charakter komunitného zblíženia žiakov školy a obyvateľmi, rozvinúť

ducha ich tímovej a organizačnej spolupráce, vyzbierané príspevky mali byť použité na ďalšiu činnosť školského parlamentu a jeho aktivity. Avšak nik z nás netušil, akú ďalšiu kapitolu Medovníkové srdcia ešte napíšu. Tých kapitol je viac, začnime po poriadku. Po tom, ako sa v zime zrealizoval náš projekt, udrel na spoločnosť COVID a s ním spojené opatrenia. Mnohé opatrenia sa negatívne podpísali na ekonomickej situácii rodičov našich žiakov. Takisto vďaka opatreniam náš školský parlament nemohol plnohodnotne pracovať a naše vyzbierané financie čakali v pokladničke. Čakali a čakali, pokiaľ sa k nám nedostala informácia v predvianočnom čase, že niektoré rodiny našich žiakov budú mať veľmi skromný vianočný stôl. Členovia nášho školského parlamentu v elektronickom hlasovaní ani sekundu nezaváhali a peniaze z pokladničky uvoľnili a nakúpili potraviny, do-

broty, ktoré boli odovzdané rodinám, aby i oni mohli mať štedré Vianoce. V súčasnosti Medovníkové srdce píše druhú kapitolu svojho príbehu, prostredníctvom neho sme obstáli v inom projekte a získali sme finančné prostriedky na zriadenie klubovne a študovne školského parlamentu. Práve sa vďaka Medovníkovému srdcu chystáme vydať prvé číslo parlamentného časopisu. Spolupráca medzi nami, členmi školského parlamentu, začína opäť fungovať a našu študovňu chceme ponúknuť i žiakom z našej školy, ktorí nemajú technické možnosti doma a potrebujú si dorobiť projekty a domáce úlohy. Tešíme sa z toho, keď sme užitoční a potrební, napriek tomu, že sme ešte decká. Projekt Medovníkové srdce od začiatku vznikol nezištne a s láskou k ľuďom, konštruktívnym prístupom ku žiakom, veríme, že ešte nedal poslednú bodku za svojím príbehom.

List napísala Janka Hanulíková - žiačka 9. triedy, skutok vykonal kolektív školského parlamentu, v šk. roku 2021/2022, žiaci 5. - 9. triedy, ZŠ Ulica mieru č. 1235, Bytča

D
LIST

Dobry nápad **Štvrtáci predávali svoje výrobky a zarobené peniaze darovali spolužiakovi z Ukrajiny**

V našej škole funguje krúžok Škola priateľská deťom. Počas dištančného vyučovania bolo veľmi ťažké s deťmi niečo vyrábať a tvoriť. Ale boli sme odhodlaní začať sa čo najskôr po nástupe do školy stretávať poobede a zamestnávať nielen hlavu, ale najmä naše malé ruky. Vyrábali sme milé voňavé mydielka, vrecká s aromatickou soľou do kúpeľa, piekli a zdobili sme medovníky. Všetky tieto drobnosti sme ponúkali našim spolužiakom za symbolickú cenu počas malých a veľkých prestávok. Záujem o naše výrobky bol veľký, každý chcel niekoho obdarovať. Predsa len: vždy má niekto meniny, narodeniny alebo len tak si kúpiť pre radosť. S rúškami na nosoch, aby sme sa nestretávali s inými kolektívami, a so zachovaním všetkých obmedzení, ktoré v školách proti ochoreniu COVID-19 v tom čase boli. Vyzbierali sme peknú sumu, ktorú sme hodlali

použiť na spoločnú opekačku alebo spoločný školský výlet po pandémie. Ale potom vypukla na Ukrajine vojna a k nám do školy prišiel Vlad. Vlad je náš spolužiak. Utielol z Ukrajiny pred vojnovým besnením so svojou mamou. Bol zaradený do deviatej triedy, matematickej sekcie. Výborne sa učí, je múdry a inteligentný. Ale Vlad bol stále smutný. Raz prišiel do školy. V ukrajinskom jazyku nám povedal, že zháňa mame prácu, lebo nemajú čo zajtra jesť, nemajú na chlieb. Vtedy sme neváhali ani chvíľu. Všetky naše zarobené peniažky vtedy žiaci darovali Vladovi. Ich dobré srdce a chuť pomôcť Vladovi prevádzili sebeckosť. Dnes je Vlad už pokojnejší, mama má prácu, usadili sa. Nevieme, či ostane u nás v škole. Ale dnes vieme isto, že raz v budúcnosti bude spomínať na malých štvrtákov, ktorí jemu a jeho mamke v cudzine pomohli. Z najhoršieho.

List napísala Mgr. Božena Hrubjaková, PaedDr. Denisa Pidíková - pedagogička, skutok vykonal kolektív detí, v šk. roku 2021/2022, žiaci 4. triedy, ZŠ s MŠ Oravská Polhora č. 130

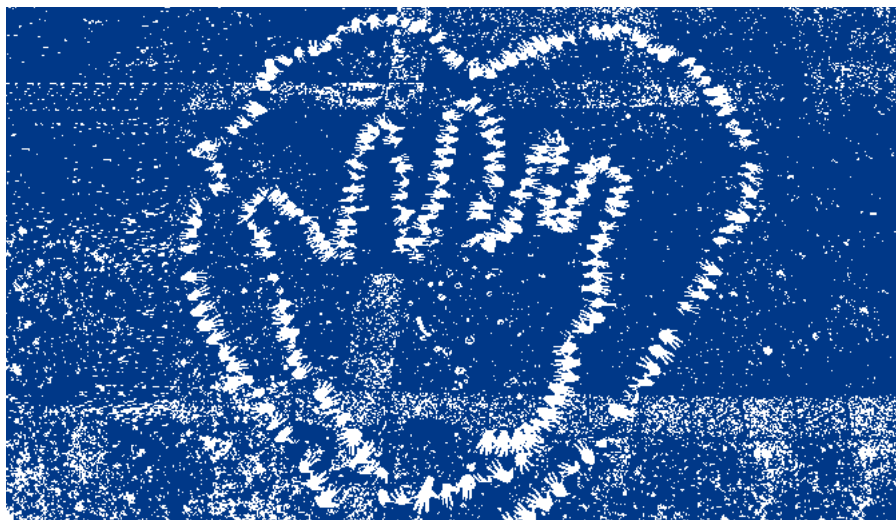

Foto: Celoslovenská výzva reťaze dobrých skutkov „Dlaň dokorán“, ZŠ s MŠ Trakovice 10

Cena Sašky Fischerovej **MALÝ VEĽKÝ ČIN**

- ♥ Ocenenie je venované malým každodenným skutkom, ktoré tiež robia náš život krajším a lepším. Nominované skutky pre túto kategóriu vyberá
- ♥ Občianske združenie Detský čin roka a cenu sme nazvali Cena Sašky Fischerovej ako podakovanie Saške, ktorá stála pri zrode projektu a 11 rokov s veľkým nasadením i láskou pomáhala dobru rásť.
- ♥ Saškina výnimočná a charizmatická osobnosť zanechala v projekte Detský čin roka svoju nezameniteľnú stopu.

Nominované skutky v kategórii CENA SAŠKY FISCHEROVEJ - MALÝ VEĽKÝ ČIN

A
LIST

Cena Sašky Fischerovej – Malý Veľký čin **Laura sa vzdala kupónu pre chlapca z detského domova**

Jedného dňa sa v našej škole uskutočnil projekt „dajme veciam druhú šancu“. Žiaci z celej školy nosili rôzne hračky, knihy a veci, ktoré už nechceli, ale zároveň boli v dobrom stave. Keď niečo priniesli, na oplátku dostali

kupón. Za tento kupón si mohli zobrať nejakú vec, ktorú niekto iný nechcel a priniesol ju do projektu. Moja žiačka Laura priniesla do projektu rôzne detské knižky, ktoré už prečítala a nepotrebovala ich. Dostala kupón.

Rozmýšľala, ako aj iné deti, čo by si naspäť za ten kupón zobrala. Lenže rozhodla sa inak. Jejspolužiak Matúš nemohol nič z domu priniesť, nič nepotrebné, pretože je z detského

domova a odtiaľ si nemohli nič zobrať do projektu. Laura sa rozhodla. Darovala lístok Matúšovi, aby si mohol niečo, čo chce on, zobrať. :)

List napísala Mgr. Eva Nogáčeková, - pedagogička, skutok vykonala Laura Némethová, v šk. roku 2021/2022, žiačka 3. triedy, ZŠ Skolská 399/1, Jelka

B
LIST

Cena Sašky Fischerovej – Malý Veľký čin **Elisska namaľovala malý kamienok s veľkým poslanstvom pre ukrajinskú rodinu**

Som maminou osemročnej Elissky Sulovej, o ktorej Vám chcem napísať. Večer, keď Elisska oslavovala svoje ôsme narodeniny, mi kamarátka poslala nahrávku z oslavy Dňa matiek, ktorá sa konala u nás v obci. Žiaľ, my s Elisskou sme sa jej nemohli zúčastniť, a tak sme netušili, čo tam odznelo. Čítali tam list, ktorý im doručila pani Oksana z Ukrajiny, naša nová suseda. Chcela vyjadriť vďaka za to, ako pekne ich prijali susedia, ako im ľudia a Slovensko pomáhajú, a aj to, aké ťažké bolo opustiť svoj domov a prísť do cudzej, pre nich doposiaľ neznámej krajiny s malými deťmi. Zrazu konferencierka ukázala priložený kamienok a čítala úprimné a dojímavé slová pani Oksany o tom, ako v prvý deň ich príchodu na Slovensko našli pri dome pomaľovaný kamienok, a ako sa rozplakala z posolstva, ktoré bolo na kamienu. Ďalej písala, že aj keď sa to pre niekoho zdá maličkosť, pre nich to v tom momente znamenalo, že sú tu vítaní a nemusia sa o svoje deti báť. Ďakovala mame, ktorá vychovala tak láskavé a dobrosrdečné dieťa, ktoré pomáha ľuďom v núdzi.

Prečítali tam naše mená. Kamienok pomaľovala moja dcérka Elisska. Namaľovala ho v žltomodrých farbách Ukrajiny so žiariacim slnkom a domčekom a poprosila ma, aby som jej našla, ako sa azbukou píše slovo Ukrajina. Potom sme kamienok zanesli k ich domu. Veľmi sme sa o nich báli, hoci sme ich nepoznali, no vedeli sme, odkiaľ prišli. Elisska dostala nápad, ako ich potešiť a privítať. Keď sme nahrávku s dcérkou dopozerali, obom nám tiekli slzy a objímali sme sa a plakali od dojatia. V tom momente nebolo pyšnejšej mamy a zároveň to bol ten najkrajší dar, pretože potešil hneď niekoľko mám a detí. Dcéрку vychovávam sama a aj keď samy toho veľa nemáme, učím Elissku, aby bola k ľuďom milá, láskavá a nápomocná. Nakúpili sme spolu ovocie, sladkosti, pastelky, výkresy, kozmetiku, Elisska sa podelila o svoje hračky a knižky, a podarovali to našim novým susedom. Teraz sú z nás priatelia. Nikdy na nich nezabudneme a veríme, že ich trápenie sa čoskoro skončí a budú opäť žiť v pokoji a v mieri vo svojej krajine, spolu so zvyškom ich rodiny.

List napísala Alexandra Jantošovičová - matka, skutok vykonala Elisska Sulová, v šk. roku 2021/2022, žiačka 2. triedy, ZŠ s MŠ Soblahov 404

C
LIST

Cena Sašky Fischerovej – Malý Veľký čin **Peter je prvák a rád pomáha ako čašník v jedálni**

Ešte som nevidela prváka, ktorý by iniciatívne – sám z vlastnej vôle pomáhal učiteľkám, vychovávateľkám a spolužiakom v školskej jedálni. Po jedle, keď si žiaci odnášajú plné tácky, Petko všetkým pozbiera prázdne poháre, aby sa nerozbili alebo nevyliali. Po pohároch pomáha ostatným prvákovi vyložiť

tácky do okienka, pričom sa vždy usmieva a veľmi sa z toho teší. Po odchode ešte skontroluje stoly a ak si niekto niečo zabudne, vezme mu to. Aj my, učiteľky, sme si už na jeho pomoc zvykli a vždy nám chýba, keď nie je v škole. Oceňujeme, že si vie zorganizovať prácu, vlastnú iniciatívu a radosť z pomoci deťom.

List napísala Elena Bolfová - pedagogička, skutok vykonala Peter Bolf, v šk. roku 2021/2022, žiak 1. triedy, ZŠ Kysucká 14, Senec

D
LIST

Cena Sašky Fischerovej – Malý Veľký čin

Nicolas naplnil olympijskú prísahu – vzdal sa víťazstva, aby pomohol kamarátovi

3. jún 2022 bol pre našu školu veľký deň. Po dvoch rokoch nútenej pauzy sme sa opäť nesmierne tešili na tradičnú školskú športovú olympiádu. Všetci čakali od tejto akcie veľa, pretože medzi žiakmi aj učiteľmi je veľmi obľúbená. Nechýbala hymna, olympijská prísaha ani holubice. Bolo pripravených mnoho disciplín, v ktorých si merali sily žiaci našej školy. Všetky disciplíny prebiehali hladko ako po masle. Na rad prišiel beh na 1 000 m. Odštartovalo sa a chlapci vyleteli ako šípy. Bežali tesne vedľa seba, aj keď jasný favorit bol Samuel z 8. B. Na krk mu však dýchal jeho spolužiak Nikolas z 9. A. Prvú aj druhú zákrutu prebehli bez problémov. Pri tretej však favorit začal spomaľovať. Chytil sa

bránky a pomaly sa zviesol na zem. Privrel oči. Nikolas sa dostal do vedenia, v stotine sekundy si to však rozmyslel. Obzrel sa dozadu a videl na zemi stále ležiaceho spolužiaka. Rozbehol sa za ním. Začal ho jemne „prefackávať“ a volať naňho. Samo však nereagoval, neodpovedal. Vtom už pribehli na pomoc aj učitelia. Samo sa nakoniec, našťastie, prebral. Všetko dobre dopadlo, odpadol z vysilenia a horúčav. Na konci pri odovzdávaní cien sa odovzdávala tento rok aj jedna špeciálna. Cena Fair Play pre Nikolasu, ktorý pri pretekoch zastal a podal pomoc súperovi, čím naplnil svoju olympijskú prísahu. Lebo žiadna medaila, vlastne nič na svete nemá vyššiu hodnotu ako ľudský život.

List napísala Ivana Kopčová, v šk. r. 2021/22 žiačka 7. ročníka, skutok vykonal Nikolas Vyravec, v šk. roku 2021/2022, žiak 9. triedy, ZŠ Komenského 307/22, Svidník

E
LIST

Cena Sašky Fischerovej – Malý Veľký čin

Danielka darovala hračky ukrajinským deťom

Na výzvu humanitárnej pomoci reagovala aj 12-ročná Danielka Haulíková zo 6. C triedy ZŠ G. Bethlena v Nových Zámkoch. Vytriedila, vyprala a darovala plyšové hračky, keďže ukrajinské detičky museli zo dňa na deň opustiť svoje domovy a vo svojich izbičkách zanechali svojich mojkáčikov. Danielka hračky zabalila a za svoje

ušetrené peniaze poslala na evanjelickú faru do Pozdišoviec, aby ukrajinské detičky, ktoré prekračujú hranice vo Vyšnom Nemeckom čakalo milé prekvapenie v stane ECAV a ich smutné očka po dlhej strasti plnej ceste sa aspoň troška radovali. Za takýto malý – veľký čin sa chcem mojej dcére z úprimného srdca poďakovať.

List napísala Anna Kelecová - matka, skutok vykonala Eva Daniela Haulíková, v šk. roku 2021/2022, žiačka 6. triedy, ZŠ G. Bethlena 41, Nové Zámky

VIII. kategória

DOBRÝ ČIN NA NETE

Inšpiratívne témy na rozhovor s deťmi:

- ♥ Bezpečný internet
- ♥ Sociálne siete a šírenie informácií, správ, fotiek
- ♥ Anonymita online sveta
- ♥ Kyberšikana
- ♥ Závislosti od počítačových hier, sociálnych sietí
- ♥ Vytvorenie či nasledovanie výzvy
- ♥ Prospešné aktivity v online svete
- ♥ Informácie, inšpirácie a rady nájdete na www.detinanete.sk

Nominované skutky v kategórii DOBRÝ ČIN NA NETE

A
LIST

Dobry čin na nete

Natália vyrába náramky, predáva cez sociálnu sieť na podporu psieho útulku

Rada by som prihlásila dcéru s jej príbehom. Keď mala sedem rokov, dostala na Vianoce sadu na výrobu korálikov, a tam sa to celé začalo. Dostala nápad, že bude vyrábať náramky, aby mohla vyzbierať peniažky pre psí útulok. Spočiatku chodila s krabičkou s náramkami po ulici... Neskôr začala o svo-

jej myšlienke rozprávať tetám predavačkám v obchode, oslovovala susedov, ale málokto prispel. Tak nakoniec sme využili silu sociálnych sietí, kde sa jej podarilo vyzbierať peniažky na kúpu jedla a stielok pre psíkov do útulku. Posielam odkaz, kde Natália odovzdala jedlo a potrebné veci pre psíkov.

<https://m.facebook.com/malafarmaKE/>

<photos/a.2756191971302641/2757506437837861/?type=3&source=54>

List napísala Viktória Svobodová - matka, skutok vykonala Natália Svobodová, v šk. roku 2021/2022, žiačka 2. triedy, ZŠ Starozagorská 8, Košice

B
LIST

Dobry čin na nete

Tretiaci pripravili videoklip pre chorého spolužiaka

Filipko je žiakom ZŠ Andreja Kmeťa v Leviciach. Po „kovidovom“ druhom ročníku sme sa tešili, že aspoň prvý stupeň sa bude môcť vzdelávať prezenčne. No netešili sme sa dlho. Prišiel október, Filipko začal kašľať a pridali sa bolesti bruška... Nasledovali vyšetrenia, operácia a v januári slová, ktoré nikto z nás nechcel počuť. Hodgkinov lymfóm, chemoterapia... Zo dňa na deň sme nastúpili do nemocnice a začali onkoliečbu. Všetko sa zrazu zmenilo. Filipko nemohol chodiť do školy ani medzi ľuďmi, lebo mal oslabenú imunitu. A prišiel aj o vlásy. Ani šiltovka s Messiho podpisom nepomohla. Bolo to ťažké obdobie. Hoci ho zvládol veľmi statočne, samozrejme, že prišli aj otázky... Mami, prečo ja? Mami, kedy mi narastú vlásy? Mami, kedy budem môcť ísť zase do školy? Otázky, na ktoré nikto nevedel vtedy odpovedať. Filipkovi veľmi chýbali spolužiaci a škola. Nech sa rodič akokoľvek snaží, spoločnosť detí, rovesníkov nič nedokáže nahradiť. A vedel to aj pán učiteľ Ervín Szalma, Filipkov triedny. Po celý čas zostal s nami v kontakte. Cez vyučovanie spolu s deťmi nám cez messenger zavolali do nemocnice. V telefóne sa objavilo 23 usmiatych tváričiek detí a každé z nich chcelo Fifkovi povedať nejaký

odkaz. Jeho oči sa rozžiarili od radosti. Po tých mojich sa kotúľali slzy dojatia. Takto nám vždy, keď sa dalo, spríjemňovali chvíle telefonátmi, fotkami a krásnymi pozdravmi. S prichádzajúcou jarou nás to čím ďalej viac ťahalo von. Filipkovi veľmi chýbal aj futbal, ktorý predtým hrával každý deň so spolužiakmi. Pán učiteľ ani tentokrát nezaháľal a vymyslel spoločný futbal na školskom dvore cez telesnú výchovu. Fifkove obavy z čiapky a čo na to deti sa veľmi rýchlo vytratili, keď ho spolužiaci zahrnuli obrázkami, ktoré mu nachystali... Fifo, nech si čím skôr zdravý, už sa na Teba tešíme, prajeme Ti skoré uzdravenie; Fifko, veľmi nám chýbaš!... Bola to plná obálka krásnych detských pozdravov a obrázkov. Dnes visia v detskej izbe na nástenke. Záver školského roka priniesol aj záver liečby. Veľmi sme sa tešili, ale pre Filipka ešte ťažké dni nekončili. Nové vlásy rástli veľmi veľmi pomaly a v čiapke už bolo teplo. No zo školy prišiel opäť pozdrav, ktorý nám dodával silu a pripomenul Filipkovi, že spolužiaci na neho nezabudli. Tentokrát to bola krásna pesnička aj s videoklipom, ktorú zložila pani učiteľka Renátka Trungelová s deťmi na hodinách hudebnej výchovy a náboženstva. Bolo to ako

krásna modlitba za Filipka. Jej slová hovoria za všetko... Náš Fifo, kamarát, takého každý chcel by mať, vždy pomôže, poradí, úsmevom Ťa pohladí. Máš ho rád a vieš, že má rád Teba, takého priateľa nik si len tak nedá... Nech Ťa anjel stráži, prosí trieda celá, už by Ťa tu, Fifo, pri nezbedách chcela. Pieseň pre Fifa – Máme sa radi a myslíme na svojich kamarátov je prezentovaná na You Tube. Pocity

a dojatie z nej sa slovami opísať nedajú. Takéto čosi dokáže urobiť len ten, kto má naozaj rád. Ďakujeme, deti. Ďakujeme, pán učiteľ Ervín. Ďakujeme, Renátka. Ich prosba bola vyslyšaná. Fifko je zdravý a je opäť v škole. Každému dieťaťu na svete prajeme hlavne, aby bolo zdravé, šťastné a malo okolo seba takých spolužiakov a učiteľov ako náš Filipko.

List napísala Mgr. Marianna Sedliaková - pedagogička a Filipkova mama, skutok vykonal kolektív žiakov, v šk. roku 2021/2022, žiaci 3. A triedy, ZŠ Andreja Kmeťa, M. R. Štefánika 34, Levice

Dobry čin na nete

Druháci podporovali spolužiaka v nemocnici cez videohovor

Pišem v mene druháčikov z Michaloviec. Sú to skvelá partia. Chlapci a dievčatá. Hoci sa pochytili, ale držia spolu, vedia odpúšťať, vedia sa vypočuť. V dnešnej dobe vzácnosť. Ale k veci. Tá ich spolupatričnosť, súdržnosť sa ukázala v tej chvíli, keď náš Števkó musel do nemocnice. Vyberanie mandlí, žiadna sranda. Ešte posledný deň v škole sme ho povzbudzovali, podporovali a krásne sa lúčili. Hneď na ďalší deň sme sa dohodli, že mu každý napíše do nemocnice list, aby si čítaním krátil dlhé chvíle. No stihol nás v škole navštíviť ešte pred odchodom do nemocnice, preto sme mu listy osobne odovzdali. Od mamičky sme sa dozvedeli, že ich čítal celou cestou.

Boli vďační, že sa nezaoberal strachom. Operáciu zvládol hrdinsky. A hneď na ďalší deň, samozrejme, spolužiakov zaujímalo, ako sa náš Števkó má. Ako to zistiť??? Zavolali sme mu. Videohovor sa nedal ukončiť. Radosť bola na oboch stranách. Ešte sme si takto párkrát zavolali, pokebtili, kým neprišiel domov, kde ho čakala ďalšia várka listov. Jednoduchý príbeh, nikoho sme nezachránili, ani aktívne nepomáhali. Jednoducho sme prejavili lásku, záujem, empatiu v ťažkej chvíli, darovali sme svoj čas. Určite sú silnejšie príbehy, tento bol ten náš. Bol plný čistej lásky a detskej úprimnosti v krátkom okamihu spoločného času.

List napísala Vladimíra Padová - pedagogička, skutok vykonal kolektív detí, v šk. roku 2021/2022, žiaci 2. triedy, ZŠ P. Horova, Ul. kpt. Nálepku 16, Michalovce

Dobry čin na nete

Filipko pletie čiapko-nákrčníky, predáva ich online a učí sa nové vzory na internete

Jeden novembrový víkend minulého roku sa Filipko (7 rokov) u sesterníc naučil pletenie prstami z uzlíkovej vlny. Ako prvé uplietol mamičke krásny teplučký biely čiapko-nákrčník. Mamine sa nákrčník nesmierne páčil a Filipka pletenie tak chytilo, že pokračoval vo výrobe aj pre babky, tety, sesternice... S prichádzajúcim adventom sa doma, ako každý rok, rozprúdila debata o tom, kam a koľko z ušetrených peniažkov darujeme tým, ktorí ich potrebujú viac. Filipka vtedy napadlo, či by svoje čiapko-nákrčníky nemohol ponúknuť aj iným ľuďom za peniažky a tie potom darovať chorým de-

tičkám. Skúsil sa teda najprv popytať vo svojom okolí a, veru, objednávky začali pribúdať. Filipko ponechal výšku odmeny na dobrovoľnom uvážení záujemcov, iba odporúčajúcu cenu určil na 10 eur. Mamina mu pomohla s uverejnením jeho zámeru na internete a ohlas bol naozaj veľký. Fili sa však k tomu postavil mimoriadne zodpovedne a dojímavou svedomite. Každý deň po príchode zo školy si pozapísal nové objednávky a vyrobil jeden či dva čiapko-nákrčníky. Ani raz nezahundral, nepostažoval sa, nepovedal nie... práve naopak, vytrvalo a húževnato vyrábala, občas mu

pomohol stredný brácho (6 rokov), občas babka, mamina len balila a odosiela. Všetky vyzbierané peniažky zapisoval a odkladal do obálky. Pár dní pred Vianocami dokončil posledný 27. kus, plietol nepretržite 32 dní. Niektoré krásne zabalil ako vianočné darčeky pre rodinu a pani učiteľky a zárobok z predaných spočítal. Bez pár drobných sa mu podarilovyzbierať úžasných 200 eur. V deň Vianoc ich teda s maminou, rozdelené na polovicu, poslali na účet 2 nadáciám pre choré detičky. Tu sa ale príbeh ešte nekončí... Dianím osudu sa totiž stalo, že ani nie 2 mesiace po Vianociach sa na oddelení,

ktorému Filipko poslal časť peniažkov, úplne nečakane ocitol jeho ročný braček. Na klinike detskej onkológie na bratislavských Kramároch sa lieči dodnes, trávi tu s maminou veľa nekonečne dlhého času a Filipko ho chodí pravidelne navštevovať. Presne vidí, na čo sú použité a ako veľmi sú potrebné takto darované peniažky, a už teraz má plán. Postupne sa z internetu učí plieť nové vzory, vytvára nové prototypy do svojej ponuky a, ako sám hovorí, len čo sa zase vonku ochladí a začne sa večer skôr stmievať, pustí sa opäť do pletenia. Za brácha a kamošov, ktorých si tu našiel.

List napísala Kristína Mázorová - matka, skutok vykonal Filip Mázor, v šk. roku 2021/2022, žiak 2. triedy, ZŠ s MŠ Hlavná 292/82, Viničné

E
LIST

Dobry čin na nete Žiaci pripravili privítacie video pre spolužiakov z Ukrajiny

Náš projekt začal, keď sme sa vrátili do školy po jarných prázdninách 2022. Pár dní pred odchodom začala vojna na Ukrajine a keď sme sa lúčili, nevedeli sme, aké to budú prázdniny a čo bude po nich. Nebezpečenstvo a bezradnosť v nás rezonovala. Krátko po vypuknutí vojny nás oslovili rodičia blízky komunity školy, rodičia detí v našej škole s otázkou, či by sme dokázali prichýliť ukrajinské deti u nás v škole. Kapacity sme mali naplnené, ale aj tak sme vnímali, že toto je príležitosť ako vyslať podporu smerom k Ukrajine. Vedeli sme, že naša silná stránka je vytvoriť podľa možností, čo najviac bezpečný prístav, útočisko pre deti a zároveň aj ich mamy, ktoré sa potrebovali zariadiť v novej situácii. Po viacerých konzultáciách ako na to, sme otvorili dve nové triedy pre ukrajinské deti - kde sme ich chceli postupne začleniť do školy, prostredia Bratislavy a Slovenska a neskôr integrovať k našim triedam. Prvý deň 14.3. sme v našich priestoroch privítali 26 detí a ich rodičov (mamy). Nevedeli sme predpokladať, ako to celé prebehne a keď sa naše narnijské deti pýtali, ako môžu

privítať ukrajinské deti hľadali sme rôzne možnosti. Pán učiteľ náboženstva - Tomáš Berek vytvoril na hodinách náboženstva ôsmakom a deviatakom priestor premyslieť formu privítania. Deti sa rozhodli, že natočia video. Počas 2 týždňov veľa googlili, aby sa o Ukrajine a aktuálnej situácii niečo dozvedeli, natáčali priestory školy, triedy, šatne aj svojich spolužiakov a cez google translator prekladali a vymýšľali, čo im chcú povedať. Jeden zo žiakov v spolupráci so svojou babkou - ukrajinkou preložil slovenské texty. Takto vzniklo niekoľko videí, ktoré potom pán učiteľ pospájal do jedného, a tak sme 14.3. pustili novým deťom privítanie od domácich. Finálnu verziu videa si môžete pozrieť na tomto linku https://namiapk-my.sharepoint.com/:v/g/personal/podporavucovania_narnia_sk/EZk93SWVYpxBlb-PNrQDri8BUSspTrc3RhMXqNosvm7oV-g?e=952610 Ukrajinské deti mali z videa veľkú radosť, pozerali si ho viackrát počas prvého týždňa a postupne sa s našimi žiakmi zoznámili a neskôr rozdelili do ich tried. Video nám všetkým zostalo v pamäti.

List napísal Tomáš Berek - pedagóg skutok vykonal kolektív žiakov, v šk. roku 2021/2022, žiaci 8L, 8E, 8V, 9A triedy, CZŠ Narnia, Beňadická 38, Bratislava

Škola:	Trieda:
---------------	----------------

Zaznamenajte, prosím, počet pridelených hlasov k jednotlivým listom.

KATEGÓRIE	LIST A	LIST B	LIST C	LIST D	LIST E
1. ZÁCHRANA LUDSKÉHO ŽIVOTA					
2. POMOC V RODINE					
3. POMOC ROVESNÍKOM					
4. POMOC ĽUĐOM					
5. POMOC PRÍRODE					
6. DOBRÝ NÁPAD					X
7. CENA SAŠKY FISCHEROVEJ - MALÝ VEĽKÝ ČIN					
8. DOBRÝ ČIN NA NETE					

Počet hlasujúcich detí celkovo:

Podpis pedagóga:

ĎAKUJEME

všetkým deťom, ktoré svojím dobrým skutkom
podporili dobro.

všetkým deťom, ktoré si všimli dobré skutky iných detí
a napísali o nich.

pedagógom, že sa s deťmi rozprávali a motivovali ich,
aby sa zapojili do ankety.

všetkým dospelým, ktorí deti citlivo
a s láskou ocenili.

všetkým detským porotcom za podporu dobrých skutkov
hlasovaním v detskej porote.

všetkým projektovým partnerom, priateľom, známym
i neznámym ľuďom za podporu projektu.

detský čin roka

Radi Vám poskytneme podrobnejšie informácie o projekte:

OZ Detský čin roka
Námestie SNP 17, 811 06 Bratislava
Magdaléna Fábryová – koordinátorka projektu
Mobil: 0907 797 236
e-mail: magda.fabryova@detskycin.sk